

13	003.0	Detta direktiv är inte tillämpligt på följande:		
14	003.a	a) Exponering för en naturlig strålningsnivå, som exempelvis radionuklider som finns i människokroppen och kosmisk strålning på marknivå.	1 kap. 2 § andra stycket 1 och 2	
15	003.b	b) Exponering av enskilda personer ur allmänheten eller arbetstagare, förutom flygplans- och rymdfarkostbesättningar, för kosmisk strålning under flygning eller i rymden.	1 kap. 2 § andra stycket 3	
16	003.c	c) Exponering ovanför marknivå för radionuklider som finns i den orörda jordskorpan.	1 kap. 2 § andra stycket 4	
17	004.	Definitioner	Definitioner	
18	004.0	I detta direktiv gäller följande definitioner: <I denna databas är definitionerna inte medtagna>		
19	005.	Allmänna principer för strålskydd		
20	005.0	Medlemsstaterna ska införa rättsliga krav och en lämplig ordning för reglering och tillsyn som i alla exponeringssituationer återspeglar ett system för strålskydd som bygger på principerna om berättigande, optimering och dosbegränsning.	2 kap.	
21	005.a	a) Berättigande: Beslut om inrättande av en verksamhet ska vara berättigade i den bemärkelsen att sådana beslut ska fattas i avsikt att säkerställa att de fördelar verksamheten innebär för enskilda personer eller samhället uppväger de men för hälsan som den kan orsaka. Beslut om införande eller ändring av en exponeringsväg för befintliga exponeringssituationer och exponering i nödsituationer ska vara berättigade i den bemärkelsen att de bör göra mer nytta än skada.	2 kap. 1 §	SSMFS grundläggande bestämmelser
22	005.b	b) Optimering: Strålskyddet för enskilda personer som utsätts för exponering av allmänheten eller exponering i arbetet ska optimeras för att persondosernas storlek, sannolikheten för exponering och antalet personer som bestrålas ska bli så låga som rimligen är möjligt, med beaktande av befintlig teknisk kunskap samt ekonomiska och samhälleliga faktorer. Optimeringen av skyddet för personer som utsätts för medicinsk exponering ska gälla persondosernas storlek och överensstämma med exponeringens medicinska syfte enligt beskrivningen i artikel 56. Denna princip ska inte bara tillämpas på effektiva doser utan i tillämpliga fall även på ekvivalenta doser, som en försiktighetsåtgärd för att beakta osäkerheter när det gäller men för hälsan under tröskelvärden för vävnadsreaktioner.	2 kap. 2 §	SSMFS grundläggande bestämmelser och SSMFS om medicinska exponeringar

23	005.c	c) Dosbegränsning: I planerade exponeringssituationer får de sammanlagda doser som en person utsätts för inte överstiga de dosgränser som fastställs för exponering i arbetet eller exponering av allmänheten. Dosgränserna gäller inte vid medicinsk exponering.	2 kap. 3 §		
24	006.	Dosrestriktioner för exponering i arbetet, exponering av allmänheten och medicinsk exponering			
25	006.1	1. För att optimera skyddet ska medlemsstaterna i förekommande fall säkerställa att dosrestriktioner fastställs.			
26	006.1.a	a) För exponering i arbetet ska företaget under den behöriga myndighetens allmänna överinseende inrätta dosrestriktioner som ett praktiskt optimeringsverktyg. För externa arbetstagare ska arbetsgivaren och företaget samarbeta vid fastställandet av dosrestriktionen.	1 kap. 7 § 26 och 2 kap. 5 §		
27	006.1.b	b) För exponering av allmänheten ska dosrestriktioner fastställas för den personos som enskilda personer ur allmänheten utsätts för till följd av en planerad verksamhet med en angiven strålkälla. Medlemsstaterna ska ålägga den behöriga myndigheten att säkerställa att restriktionerna överensstämmer med dosgränsen för de sammanlagda doser som en enskild person utsätts för till följd av samliga godkända verksamheter respekteras.	2 kap. 4 §		
28	006.1.c	c) För medicinsk exponering ska dosrestriktioner endast gälla med avseende på skydd av vårdande och stödjande personer och frivilliga inom medicinsk och biomedicinsk forskning.	2 kap. 6 och 7 §§		
29	006.2	2. Dosrestriktioner ska fastställas i form av individuella effektiva eller ekvivalenta doser under en lämplig bestämd tidsperiod.	1 kap. 9 § <i>dosrestriktion</i> och <i>stråldos</i>		
30	007.	Referensnivåer			
31	007.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att referensnivåer fastställs för exponering i nödsituationer och befintliga exponeringssituationer. Optimeringen av skyddet ska prioriteras för exponering över referensnivån och fortsätta att tillämpas under referensnivån.	2 kap. 8 och 9 §§		
32	007.2	2. Valet av värden för referensnivåerna ska vara avhängigt av typen av exponeringssituation. Valen av referensnivåer ska göras med hänsyn till både radiologiska skyddskrav och samhällskriterier. För exponering av allmänheten ska referensnivåerna fastställas med beaktande av de olika referensnivåer som anges i bilaga 1.	2 kap. 8 §		

SSMFS grundläggande bestämmelser

SSMFS grundläggande bestämmelser

SSMFS grundläggande bestämmelser

förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor (FSO) eller föreskrifter med stöd av FSO (betr. övergången från radiologisk nödsituation till en befintlig exponeringssituation)

33	007.3	3. För befintliga exponeringssituationer som innebär radonexponering ska referensnivåer fastställas för radonaktivitetskoncentration i luften i enlighet med artikel 74 för enskilda personer ur allmänheten och artikel 53 för arbetstagare.	2 kap. 10 §	
34	008.	Aldersgräns för exponerade arbetstagare		
35	008.0	Medlemsstaterna ska om inte annat följer av artikel 11.2 säkerställa att personer under 18 år inte får tilldelas arbete som skulle medföra att de utsätts för strålning.	6 kap. 1 §	
36	009.	Dosgränser för exponering i arbetet		
37	009.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att dosgränser för exponering i arbetet gäller för den totala årliga exponering som en arbetstagare utsätts för från samtliga godkända verksamheter, radonexponering på arbetsplatser som kräver anmälan i enlighet med artikel 54.3 och annan exponering i arbetet från befintliga exponeringssituationer i enlighet med artikel 100.3. För exponering av arbetstagare i nödsituationer ska artikel 53 gälla.	3 kap. 1 §	
38	009.2	2. Gränsen för den effektiva dosen för exponering i arbetet ska vara 20 mSv under ett enskilt år. Under särskilda omständigheter och beträffande vissa exponeringssituationer som anges i nationell lagstiftning kan dock en högre effektiv dos på upp till 50 mSv tillåtas av den behöriga myndigheten under ett enskilt år, under förutsättning att den genomsnittliga årliga dosen under en sammanhängande femårsperiod, inklusive de år då gränsen har överskridits, inte överskrider 20 mSv.	3 kap. 1 § första stycket 1 Regleras inte	
39	009.3	3. Utöver de gränser för effektiva doser som anges i punkt 2 ska följande gränser för ekvivalent dos tillämpas:		
40	009.3.a	a) Gränsen för den ekvivalenta dosen till ögonlinsen ska vara 20 mSv under ett enskilt år eller 100 mSv under en sammanhängande femårsperiod med en maximidos på 50 mSv per enskilt år, enligt vad som anges i nationell lagstiftning.	3 kap. 2 §	
41	009.3.b	b) Gränsen för den ekvivalenta dosen till huden ska vara 500 mSv per år, vilket ska gälla för medelvärdet av dosen för en yta på 1 cm ² , oavsett bestrålad yta.	3 kap. 1 § första stycket 4	
42	009.3.c	c) Gränsen för den ekvivalenta dosen till extremiteterna ska vara 500 mSv per år.	3 kap. 1 § första stycket 3	
43	010.	Skydd för gravida och ammande arbetstagare	4 kap. 3 §	

Felaktig hänvisning till artikel 53. Ska vara artikel 54.

Artikel 9 i strålskyddsdirektivet har övertolkats av Strålsäkerhetsmyndigheten. Avsikten har inte varit att föra in denna möjlighet i svensk lagstiftning eftersom det saknas behov av en så hög dosgräns i Sverige. Genom skrivningen i 3 kap. 2 § finns det en möjlighet att, efter särskilt godkännande från Strålsäkerhetsmyndigheten, överskrida dosgränserna.

Det finns inget behov i Sverige att reglera femårsperioden. Om behov skulle uppstå kan vi meddela undantag från 3 kap. 1 § enligt 3 kap. 2 §.

44	010.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det ofödda barnet skyddas på samma sätt som enskilda personer ur allmänheten. Så snart en gravid arbetstagare i enlighet med nationell lagstiftning informerar företaget eller, om det rör sig om en extern arbetstagare, arbetsgivaren, om graviditeten ska företaget respektive arbetsgivaren säkerställa att anställningsvilkoren för den gravida arbetstagaren är sådana att den ekvivalenta dosen till det ofödda barnet blir så låg som rimligen är möjligt och sannolikt inte kommer att överstiga 1 mSv under åtminstone återstoden av graviditeten.	4 kap. 3 § och 1 kap. 7 § 1	
45	010.2	2. Så snart arbetstagare informerar företaget eller, om det rör sig om externa arbetstagare, arbetsgivaren, om att hon ammar ett spädbarn, ska hon inte längre placeras i arbete som medför en betydande risk för intag av radionuklider eller kontamination av kroppen.	4 kap. 3 § och 1 kap. 7 § 1	
46	011.	Dosgränser för lärlingar och studerande	3 kap.	
47	011.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att dosgränserna för lärlingar och studerande som är 18 år eller äldre och som under sina studier måste utföra arbete där strålkällor ingår är desamma som de dosgränser som fastställs i artikel 9 för exponering i arbetet	1 kap. 7 § 2 och 3 kap. 1 §	
48	011.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att gränsen för den effektiva dosen för lärlingar mellan 16 och 18 år och studerande mellan 16 och 18 år, som under sina studier måste utföra arbete där strålkällor ingår, är 6 mSv per år.	3 kap. 3 § 1	
49	011.3	3. Utöver de gränser för effektiva doser som anges i punkt 2 ska följande gränser för ekvivalent dos tillämpas:		
50	011.3.a	a) Gränsen för den ekvivalenta dosen till ögonlinsen ska vara 15 mSv per år.	3 kap. 3 § 2	
51	011.3.b	b) Gränsen för den ekvivalenta dosen till huden ska vara 150 mSv per år i genomsnitt för en yta på 1 cm ² , oavsett bestrålad yta.	3 kap. 3 § 4	
52	011.3.c	c) Gränsen för den ekvivalenta dosen till extremiteterna ska vara 150 mSv per år.	3 kap. 3 § 3	
53	011.4	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att dosgränserna för lärlingar och studerande som inte omfattas av bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 är desamma som de dosgränser för enskilda personer ur allmänheten som anges i artikel 12.	3 kap. 4 §	
54	012.	Dosgränser för exponering av allmänheten		

55	012.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att dosgränser för exponering av allmänheten gäller för den totala årliga exponeringen av en enskild person ur allmänheten från alla godkända verksamheter.	3 kap. 5 §	
56	012.2	2. Medlemsstaterna ska fastställa gränsen för den effektiva dosen för exponering av allmänheten till 1 mSv per år.	3 kap. 5 § 1	
57	012.3	3. Utöver den dosgräns som avses i punkt 2 ska följande gränser för ekvivalenta doser tillämpas:	3 kap. 5 § 2 och 3	
58	012.3.a	a) Gränsen för den ekvivalenta dosen till ögonlinsen ska vara 15 mSv per år.	3 kap. 5 § 2	
59	012.3.b	b) Gränsen för den ekvivalenta dosen till huden ska vara 50 mSv per år i genomsnitt för en hudyta på 1 cm ² , oavsett bestrålad yta.	3 kap. 5 § 3	
60	013.	Uppskattning av effektiv och ekvivalent dos		
61	013.0	För uppskattningen av de effektiva och ekvivalenta doserna ska de lämpliga standardvärdena och standard sambanden användas. För extern exponering ska de operativa storheter som fastställs i avsnitt 2.3 i ICRP:s publikation 116 användas.		SSMFS grundläggande bestämmelser
62	014.	Allmänna ansvarsuppgifter på området för utbildning och tillhandahållande av information		
63	014.1	1. Medlemsstaterna ska införa en adekvat rättslig och administrativ ram för att säkerställa att alla personer vars uppgifter kräver särskild kompetens inom strålskydd får lämplig utbildning och information om strålskydd. Tillhandahållande av utbildning och information ska ske med lämpliga jämna mellanrum och dokumenteras.		SSMFS grundläggande bestämmelser Högskoleförordningen (1993:100) bilaga 2
64	014.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder vidtas för införande av utbildning, praktisk träning och repetitionsutbildning, för att strålskyddsexperten och sjukhusfysiker samt företagshälsovården och dosimetritjänster ska kunna ges behörighet för verksamhetstypen.		SSMFS grundläggande bestämmelser 4 kap. 8 § patientsäkerhetslagen (2010:659). Kravet uppfylls genom att läkare kan få specialkompetens i företagshälsovård
65	014.3	3. Medlemsstaterna får vidta åtgärder för att införa utbildning, praktisk träning och repetitionsutbildning för att strålskyddsledare ska kunna ges behörighet, om den nationella lagstiftningen innehåller bestämmelser om sådan behörighet.		Utgör inte ett krav
66	015.	Utbildning av och information till exponerade arbetstagare	1 kap. 7 § 1, 4 kap. 1, 2 och 4 §§	
67	015.1	1. Medlemsstaterna ska kräva att företaget informerar exponerade arbetstagare om följande:		
68	015.1.a	a) De strålningsrelaterade hälsorisker som deras arbete medför.	4 kap. 2 §	SSMFS grundläggande bestämmelser

69	015.1.b	b) De allmänna strålskydds- och försiktighetsåtgärder som ska vidtas.	4 kap. 2 §		SSMFS grundläggande bestämmelser
70	015.1.c	c) De strålskyddsåtgärder och försiktighetsåtgärder som gäller drift- och arbetsförhållandena med avseende både på verksamheten i allmänhet och på varje slag av arbetsställe eller arbetsuppgift som kan tilldelas dem.	4 kap. 2 §		SSMFS grundläggande bestämmelser
71	015.1.d	d) Relevanta delar av beredningsplaner och beredningsåtgärder.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
72	015.1.e	e) Betydelsen av att uppfylla de tekniska, medicinska och administrativa kraven. Om det rör sig om externa arbetstagare ska arbetsgivaren säkerställa att den information som krävs i leden a, b och d tillhandahålls.	4 kap. 2 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
73	015.1.x	Om det rör sig om externa arbetstagare ska arbetsgivaren säkerställa att den information som krävs i leden a, b och d tillhandahålls.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
74	015.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att företaget eller, om det rör sig om externa arbetstagare, arbetsgivaren, informerar exponerade arbetstagare om vikten av att tidigt informera om graviditet, på grund av riskerna för att det ofödda barnet ska utsättas för strålning.	4 kap. 3 § första stycket, kap. 4 § och 1 kap. 7 § 1	4	
75	015.3	3. Medlemsstaterna ska kräva att företaget eller, om det rör sig om externa arbetstagare, arbetsgivaren, informerar exponerade arbetstagare om vikten av att meddela att de har för avsikt att amma ett spädbarn, på grund av riskerna för att det ammade spädbarnet ska utsättas för exponering till följd av intag av radioaktiva ämnen eller kontamination av kroppen.	4 kap. 3 § första stycket, kap. 4 § och 1 kap. 7 § 1	4	
76	015.4	4. Medlemsstaterna ska kräva att företaget eller, om det rör sig om externa arbetstagare, arbetsgivaren, tillhandahåller lämpliga utbildnings- och informationsprogram om strålskydd för exponerade arbetstagare.			SSMFS grundläggande bestämmelser
77	015.5	5. Utöver den information och utbildning inom strålskyddsområdet som anges i punkterna 1, 2, 3 och 4, ska medlemsstaterna kräva att företag med ansvar för slutna strålkällor med hög aktivitet säkerställer att sådan utbildning innefattar särskilda krav för säker hantering och kontroll av slutna strålkällor med hög aktivitet, så att berörda arbetstagare är väl förberedda inför eventuella händelser som påverkar strålskyddet. Informationen och utbildningen ska särskilt betona nödvändiga säkerhetskrav samt innehålla särskild information om möjliga konsekvenser av att förlora kontrollen över slutna strålkällor med hög aktivitet.			SSMFS om skydd av arbetstagare och allmänhet

78	016.	Information och utbildning för arbetstagare som kan utsättas för strålning från herrelösa källor			
79	016.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledningen vid anläggningar där det är mest sannolikt att herrelösa strålkällor påträffas eller bearbetas, bland annat stora skrotupplag, större återvinningsanläggningar för metallskrot och betydande transiteringsknutpunkter, informeras om risken för att de kan komma i kontakt med en strålkälla.			SSMFS om skydd av arbetstagare och allmänhet 12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten Kravet fanns tidigare i art. 18.2.a HASS-direktivet (2003/122/Euratom)
80	016.2	2. Medlemsstaterna ska uppmana ledningen vid anläggningar som avses i punkt 1 att säkerställa att arbetstagare vid deras anläggning som kan komma i kontakt med en strålkälla			7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten, SSMFS Kravet fanns tidigare i art. 8.2. HASS-direktivet (2003/122/Euratom)
81	016.2.a	a) får råd och utbildning om hur man visuellt kan upptäcka strålkällor och deras behållare,			SSMFS om skydd av arbetstagare och allmänhet 7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten Kravet fanns tidigare i art. 8.2.b HASS-direktivet (2003/122/Euratom)
82	016.2.b	b) får grundläggande information om joniserande strålning och dess effekter och			SSMFS om skydd av arbetstagare och allmänhet 7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten Kravet fanns tidigare i art. 8.2.c HASS-direktivet (2003/122/Euratom)
83	016.2.c	c) informeras om och får utbildning i de åtgärder som ska vidtas på plats vid upptäckt eller förmodad upptäckt av en strålkälla.			SSMFS om skydd av arbetstagare och allmänhet 7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten Kravet fanns tidigare i art. 8.2.d HASS-direktivet (2003/122/Euratom)
84	017.	Förhandsinformation till och förhandsutbildning av räddningspersonal			
85	017.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att räddningspersonal som ingår i en beredskapsplan eller ett krishanteringssystem får lämplig och regelbundet uppdaterad information om de hälsorisker som deras insatser kan innebära och om vilka försiktighetsåtgärder som ska vidtas i sådana fall. Denna information ska omfatta alla typer av potentiella nödsituationer och insatstyper.	6 kap. 3 - 7 §§		SSMFS 3 kap. 14 § LSO (2003:778), 4 kap. 19 § FSO (2003:789), 3 kap. 3 § första stycket arbetsmiljölagen (1977:1160) (AML), myndighetsföreskrifter
86	017.2	2. Så snart en nödsituation uppstår ska den information som avses i punkt 1 kompletteras på lämpligt sätt, med hänsyn till de specifika omständigheterna.			SSMFS 3 kap. 14 § LSO, 4 kap. 19 § FSO, 3 kap. 3 § första stycket AML, myndighetsföreskrifter
87	017.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det företag eller den organisation som ansvarar för skyddet av räddningspersonalen ger den räddningspersonal som avses i punkt 1 lämplig utbildning enligt det krishanteringssystem som anges i artikel 97. Utbildningen ska om så är lämpligt inbegripa praktiska övningar.			SSMFS 3 kap. 14 § LSO, 4 kap. 19 § FSO, 3 kap. 3 § första stycket AML, myndighetsföreskrifter
88	017.4	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att räddningspersonal, utöver den beredskapsutbildning som avses i punkt 3, får lämplig utbildning och information om strålskydd av det företag eller den organisation som ansvarar för skyddet av räddningspersonalen.			SSMFS 3 kap. 14 § LSO, 4 kap. 19 § FSO, 3 kap. 3 § första stycket AML, myndighetsföreskrifter

89	018.	Utbildning, information och fortbildning inom medicinsk exponering		
90	018.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medicinskt ansvariga och personer som deltar i de praktiska aspekterna av medicinska radiologiska förfaranden har lämplig utbildning, får tillräcklig information och teoretisk och praktisk utbildning när det gäller medicinsk radiologisk verksamhet och innehar relevant kompetens beträffande strålskydd. Medlemsstaterna ska för detta ändamål säkerställa att lämpliga kursplaner utarbetas och ska erkänna motsvarande utbildnings- och examensbevis eller andra behörighetsbevis.		
91	018.2	2. Personer som genomgår relevanta utbildningsprogram får delta i de praktiska aspekterna av de medicinska radiologiska förfaranden som anges i artikel 57.2.		
92	018.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att fortbildning tillhandahålls efter examen och att det, särskilt vid klinisk användning av nya metoder, anordnas utbildning i dessa metoder och därmed sammanhängande strålskyddskrav.		
93	018.4	4. Medlemsstaterna ska verka för att en kurs i strålskydd införs i den grundläggande kursplanen vid utbildningsanstalter för läkare och tandläkare.		
94	019.	Berättigande av verksamheter		
95	019.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att nya kategorier eller typer av verksamheter som medför exponering för joniserande strålning är berättigade innan de godkänns.	2 kap. 1 § och 5 kap. 1 §	3 kap. 3 § avseende medicinska exponeringar
96	019.2	2. Medlemsstaterna ska överväga en översyn av befintliga kategorier eller typer av verksamheter med avseende på berättigandet av dem när nya och viktiga fakta rörande deras effektivitet eller potentiella konsekvenser eller nya och viktiga uppgifter om andra metoder och tekniker framkommer.	2 kap. 1 § och 5 kap. 1 §	
97	019.3	3. Verksamheter som innebär exponering i arbetet och exponering av allmänheten ska vara berättigade som kategori eller typ av verksamhet, med beaktande av båda exponeringskategorierna.	2 kap. 1 §	

SSMFS om medicinsk exponering

SSMFS om medicinsk exponering

SSMFS om medicinsk exponering

Personalens grundkompetens regleras genom högskoleförordningen (1993:100) samt 4 och 5 kap. patientsäkerhetslagen (2010:6599

Det är lärandemålen som är statens verktyg för att styra hur lärosätena utformar sina kursplaner. Alla relevanta yrken har legitimation och erkänns därmed av Socialstyrelsen.

Bilaga 2 till högskoleförordningen (1993:100)

98	019.4	4. Verksamheter som innebär medicinsk exponering ska berättigas både som kategori eller typ av verksamhet, med beaktande av medicinsk exponering och, i relevanta fall, relaterad exponering i arbetet och exponering av allmänheten, och på nivån för varje enskilt fall av medicinsk exponering i enlighet med vad som anges i artikel 55.	2 kap. 1 § andra stycket	
99	020.	Verksamheter som innefattar konsumentprodukter		
100	020.1	1. Medlemsstaterna ska kräva att företag som avser att tillverka eller importera en konsumentprodukt vars avsedda användning sannolikt kommer att utgöra en ny kategori eller typ av verksamhet förser den behöriga myndigheten med alla relevanta uppgifter, inklusive dem som anges i avsnitt A i bilaga IV, så att kravet på berättigande i artikel 19.1 kan uppfyllas.	1 kap. 5 §, 2 kap. 1 §, 5 kap. 1 §	
101	020.2	2. På grundval av en bedömning av dessa uppgifter ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten, i enlighet med beskrivningen i avsnitt B i bilaga IV, beslutar huruvida den avsedda användningen av konsumentprodukten är berättigad.	5 kap. 1 §	
102	020.3	3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndighet som har mottagit uppgifter i enlighet med den punkten informerar kontaktpunkten för de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om mottagandet av uppgifterna och, på begäran, om sitt beslut och grunden för beslutet.		
103	020.4	4 Medlemsstaterna ska förbjuda att konsumentprodukter säljs eller ställs till allmänhetens förfogande om den avsedda användningen inte är berättigad eller användningen inte uppfyller kriterierna för undantag från anmälningskravet enligt artikel 26.	2 kap. 1 § och 5 kap. 1 §	
104	021.	Förbud mot verksamheter		
105	021.1	1. Medlemsstaterna ska förbjuda avsiktlig tillsats av radioaktiva ämnen vid framställningen av livsmedel, djurfoder och kosmetika samt förbjuda import och export av sådana varor.	8 kap. 2 §	

SSMFS om medicinska exponeringar,

SoS är den myndighet som ska bedöma om nya metoder är berättigade

produktsäkerhetslagen (2004:451),
produktsäkerhetsförordningen (2004:469), förordningen
om marknadskontroll (2014:1039)

produktsäkerhetslagen (2004:451),
produktsäkerhetsförordningen (2004:469), förordningen
om marknadskontroll (2014:1039)

produktsäkerhetslagen (2004:451),
produktsäkerhetsförordningen (2004:469), förordningen
om marknadskontroll (2014:1039), 12 f § sista
stycket förordningen (2008:452) med instruktion för
Strålsäkerhetsmyndigheten

produktsäkerhetslagen (2004:451),
produktsäkerhetsförordningen (2004:469), förordningen
om marknadskontroll (2014:1039)

106	021.2	2. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 1999/2/EG ska verksamheter som inbegriper aktivering av material och som leder till ökad aktivitet i en konsumentprodukt som vid tidpunkten för utsläppandet på marknaden inte kan förbises ur strålskyddssynpunkt, bedömas som icke berättigade. Den behöriga myndigheten får dock utvärdera särskilda typer av verksamheter inom denna kategori för att se om de kan berättigas.	8 kap. 2 §	
107	021.3	3. Medlemsstaterna ska förbjuda avsiktlig tillsats av radioaktiva ämnen vid tillverkningen av leksaker och smycken samt förbjuda import och export av sådana varor.	8 kap. 2 §	
108	021.4	4. Medlemsstaterna ska förbjuda verksamheter som inbegriper aktivering av material som används i leksaker och smycken som, vid tidpunkten för varornas utsläppande på marknaden eller tillverkning, resulterar i en ökad aktivitet som inte kan förbises ur strålskyddssynpunkt och de ska förbjuda import och export av sådana varor och material.	8 kap. 2 §	
109	022.	Verksamheter som innefattar avsiktlig exponering av människor i icke-medicinskt utbildningssyfte		
110	022.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att verksamheter som innefattar exponering bestrålning vid icke-medicinsk utbildning identifieras, särskilt med beaktande av de verksamheter som anges i bilaga V.	5 kap. 10 §	6 kap. 2 §
111	022.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att särskild uppmärksamhet ägnas åt berättigandet av verksamheter som innefattar exponering vid icke-medicinsk utbildning, i synnerhet följande:	2 kap. 1 § och 5 kap. 10 §	6 kap. 2 §
112	022.2.a	a) Alla typer av verksamheter som innefattar exponering vid icke-medicinsk utbildning ska ha bedömts vara berättigade innan de ges ett allmänt godkännande.	2 kap. 1 § samt 5 kap. 1 och 10 §§	6 kap. 2 §
113	022.2.b	b) Varje särskild tillämpning av en allmänt godkänd typ av verksamhet måste vara berättigad.	2 kap. 1 § samt 5 kap. 1 och 10 §§	6 kap. 2 §
114	022.2.c	c) Alla enskilda strålningsförfaranden vid icke-medicinsk utbildning där medicinsk radiologisk utrustning används ska bedömas vara berättigade i förväg, med hänsyn tagen till de specifika målen med förfarandet och egenskaper hos den berörda personen.	2 kap. 1 § samt 5 kap. 1, 10 och 14 §§	
115	022.2.d	d) Allmänna och särskilda berättiganden av verksamheter där exponering vid icke-medicinsk utbildning ingår, enligt vad som anges i a och b, kan komma att bli föremål för översyn.	2 kap. 1 § samt 5 kap. 1 §	

Berättigande av varje särskild tillämpning bedöms vid tillståndsansökan.

Avseende hälso- och sjukvård gäller SSMFS medicinska exponeringar. Utanför hälso- och sjukvård: tillståndsplikt och tillståndsvillkor. Ömen viss verksamheten blir frekvent kan SSMFS ta fram SSMFS för den specifika verksamheten.

Tillstånden för sådana verksamheter är tidsbegränsade och berättigandet kommer att ses över vid förnyelse av tillståndet.

116	022.2.e	e) De omständigheter som motiverar exponering vid icke-medicinsk utbildning, utan enskilt berättigande av varje exponering, ska regelbundet ses över.	2 kap. 1 § samt 5 kap. 10 §		
117	022.3	3. Medlemsstaterna får undanta berättigade verksamheter som inbegriper exponering vid icke-medicinsk utbildning där medicinsk radiologisk utrustning används från dosrestriktionskravet enligt artikel 6.1 b samt från dosgränserna i artikel 12.	5 kap. 10 § tredje stycket		
118	022.4	4. Om en medlemsstat har bedömt att en särskild verksamhet där exponering vid icke-medicinsk utbildning ingår är berättigad, ska den säkerställa att			
119	022.4.a	a) verksamheten är föremål för godkännande,	5 kap. 10 §		
120	022.4.b	b) kraven på verksamheten, inklusive kriterier för genomförandet, fastställs av den behöriga myndigheten i samarbete med andra relevanta organ och medicinska vetenskapliga föreningar, beroende på vad som är lämpligt,	5 kap. 10 §	6 kap. 2 §	
121	022.4.c	c) vid förfaranden där medicinsk radiologisk utrustning används	5 kap. 10 och 14 §§		
122	022.4.c.i	i) de relevanta krav som fastställts för medicinsk exponering som anges i kapitel VII tillämpas, inklusive kraven gällande utrustning, optimering, ansvar, utbildning och särskilt skydd under graviditet samt lämplig medverkan från sjukhusfysikerns sida,	5 kap. 10 och 14 §§		I SSMFS eller tillståndsvillkor kommer det att finnas krav på att utbildningar utan medicinskt syfte som sker inom vården ska följa SSMFS om medicinska exponeringar.
123	022.4.c.ii	ii) särskilda protokoll som överensstämmer med exponeringens syfte och bildkvalitetskraven införs, i tillämpliga fall,	5 kap. 10 och 14 §§		SSMFS om behovet uppstår
124	022.4.c.iii	iii) särskilda diagnostiska referensnivåer införs, om det är praktiskt möjligt,	5 kap. 10 och 14 §§		SSMFS om behovet uppstår
125	022.4.d	d) dosrestriktionerna vid förfaranden där medicinsk radiologisk utrustning inte används är betydligt lägre än dosgränsen för enskilda personer ur allmänheten,	5 kap. 10 och 14 §§		SSMFS
126	022.4.e	e) information lämnas till och samtycke begärs från den person som ska exponeras, samtidigt som hänsyn tas till fall där brottbekämpande myndigheter får vidta rättsliga åtgärder utan samtycke från den enskilda individen enligt nationell lagstiftning.	5 kap. 10 och 14 §§		Kravet kommer att uppfyllas genom tillståndsvillkor (SSMFS om behov uppstår)
127	023.	Identifiering av verksamheter som innefattar naturligt förekommande radioaktivt material			

Sådana verksamheter kommer få ett tidsbegränsat tillstånd och kommer att ses över vid förnyelse av tillståndet.

Tillståndsvillkor

Tillståndsvillkor

Behovet uppstår först när det finns flera tillståndshavare som utför samma typ av utbildning med en viss volym. Så är inte fallet idag.

Tillståndsvillkor

128	023.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att en kartläggning görs av kategorier eller typer av verksamhet som innefattar naturligt förekommande radioaktivt material och som medför en exponering av arbetstagare eller enskilda personer ur allmänheten som inte kan förbises ur strålskyddssynpunkt. Denna identifiering ska ske med hjälp av lämpliga metoder med beaktande av de industrisektorer som anges i bilaga V.		
129	024.	Risicanpassad reglering och tillsyn		
130	024.1	1. Medlemsstaterna ska kräva att verksamheter underkastas reglering och tillsyn i strålskyddssyfte, genom anmälan, godkännande och lämpliga inspektioner, som står i proportion till omfattningen av och sannolikheten för strålning till följd av dessa verksamheter samt den inverkan regleringen och tillsynen kan ha när det gäller att minska sådan strålning eller förbättra strålskyddet.	5 kap. 1 och 13 §§, 9 kap. 1 och 3 §§	
131	024.2	2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 27 och 28 får regleringen och tillsynen, i lämpliga fall och i enlighet med de allmänna undantagskriterier som anges i bilaga VII, begränsas till anmälan och inspektioner med lämpliga mellanrum. För detta ändamål får medlemsstaterna fastställa allmänna undantag eller låta den behöriga myndigheten fatta beslut om att undanta anmälda verksamheter från kravet på godkännande på grundval av de allmänna kriterier som anges i bilaga VII, när det gäller måttliga mängder material som medlemsstaterna angett får de värden för aktivitetskoncentration som anges i kolumn 2 tabell B i bilaga VII, användas för detta ändamål.	1 kap. 3 §	2 kap. 1 och 11 §§ samt bilagorna 1, 2, 3 och 5
132	024.3	3. Anmälda verksamheter som inte beviljats undantag från kravet på godkännande ska omfattas av reglering och tillsyn genom registrering eller tillståndsprövning.	5 kap. 1 och 13 §§ samt 9 kap. 3 §	2 kap. 11 §
133	025.	Anmälan		

134	025.1	<p>1. Medlemsstaterna ska säkerställa att anmälan krävs för alla berättigade verksamheter, inklusive dem som identifierats i enlighet med artikel 23. Anmälan ska göras innan verksamheten inleds eller, när det gäller befintliga verksamheter, så snart som möjligt efter det att detta krav börjat gälla. För verksamheter som omfattas av anmälningskravet ska medlemsstaterna ange vilken information som ska lämnas i samband med anmälan. Om en tillståndsansökan lämnas in krävs inte någon separat anmälan.</p> <p>Verksamheter får undantas från anmälningskravet, i enlighet med vad som anges i artikel 26.</p>	5 kap. 13 §	2 kap. 9 och 10 §§	SSMFS
135	025.2	<p>2. Medlemsstaterna ska säkerställa att anmälan krävs för arbetsplatser som anges i artikel 54.3 och för befintliga exponeringssituationer som hanteras som planerade exponeringssituationer, i enlighet med vad som anges i artikel 100.3.</p>	4 kap. 1 och 17 §§, 6 kap. 8 §	5 kap. 4 §, 7 kap. 1 §	
136	025.3	<p>3. Om medlemsstaterna identifierar situationer där man befärar att en verksamhet som kartlagts enligt artikel 23 kan ge upphov till naturligt förekommande radionuklider i vatten som riskerar att påverka dricksvattenkvaliteten eller påverka andra spridningsvägar och därmed utgöra en risk ur strålskydds synpunkt, får den behöriga myndigheten belägga verksamheten med anmälningsplikt, trots undantagskriterierna i artikel 26.</p>	5 kap. 13 §	6 kap. 14 §	
137	025.4	<p>4. Mänskliga aktiviteter som inbegriper radioaktivt kontaminerat material från godkända utsläpp eller material som friklassats i enlighet med artikel 30 ska inte hanteras som planerade exponeringssituationer och omfattas följaktligen inte av anmälningskravet.</p>	1 kap. 3 §	2 kap. 1, 2, 9, 10 §§	SSMFS
138	026	Undantag från anmälningskravet			
139	026.1	<p>1. Medlemsstaterna får besluta att berättigade verksamheter som innefattar något av följande inte behöver anmälas:</p>			
140	026.1.a	<p>a) Radioaktiva material där aktiviteten inte totalt sett överskrider de undantagsvärden som anges i kolumn 3 tabell B i bilaga VII eller högre värden som den behöriga myndigheten har godkänt för särskilda tillämpningar och som uppfyller de allmänna kriterier för undantag och friklassning som anges i bilaga VII.</p>		2 kap. 1 § 1 och 10 §	

141	026.1.b	b) Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25.4, radioaktiva material där aktivitetskoncentrationen inte överskrider de undantagsvärden som anges i tabell A i bilaga VII, eller högre värden som den behöriga myndigheten har godkänt för särskilda tillämpningar och som uppfyller de allmänna kriterier för undantag och friklassning som anges i bilaga VII.		2 kap. 1 § 1 och 10 §	
142	026.1.c	c) Utrustning som innehåller en sluten strålkälla, förutsatt att		2 kap. 1 § 2 a	
143	026.1.c.i	i) utrustningen är av en typ som har godkänts av den behöriga myndigheten,		2 kap. 1 § 2 b	
144	026.1.c.ii	ii) utrustningen inte, under normala driftförhållanden, på ett avstånd av 0,1 m från någon åtkomlig yta förorsakar en dosrat som överstiger $1 \mu\text{Sv} \cdot \text{h}^{-1} \text{Å}1$, och		2 kap. 1 § 2 a	
145	026.1.c.iii	iii) villkor för återvinning eller bortskaffande har angetts av den behöriga myndigheten.		2 kap. 1 § 2 b	
146	026.1.d	d) All elektrisk utrustning som			
147	026.1.d.i	i) är ett katodstrålerör som är avsett för att visa bilder eller annan elektrisk apparatur som drivs med en spänningsskillnad som inte överstiger 30 kilovolt (kV), eller är av en typ som har godkänts av den behöriga myndigheten, och		2 kap. 1 § 3 och 4	
148	026.1.d.ii	ii) inte, under normala driftförhållanden, på ett avstånd av 0,1 m från någon åtkomlig yta förorsakar en dosrat som överstiger $1 \mu\text{Sv}$ per timme		2 kap. 1 § 3 och 4	
149	026.2	2. Medlemsstaterna får utfärda undantag från anmälningskravet för specifika typer av verksamheter under förutsättning att de allmänna undantagskriterier som fastställs i punkt 3 i bilaga VII är uppfyllda, på grundval av en bedömning som visar att ett undantag är det bästa alternativet.		2 kap. 10 §	
150	027.	Registrering eller tillståndsprövning			
151	027.1	1. Medlemsstaterna ska kräva att följande verksamheter antingen registreras eller tillståndsprövas:			
152	027.1.a	a) Drift av strålningsgeneratorer eller acceleratorer eller radioaktiva källor för medicinsk exponering eller i icke-medicinskt avbikningssyfte.	5 kap. 1 §		SSMFS
153	027.1.b	b) Drift av strålningsgeneratorer eller acceleratorer, utom elektronmikroskop, eller radioaktiva källor för ändamål som inte omfattas av led a.	5 kap. 1 §		SSMFS
154	027.2	2. Medlemsstaterna får kräva att andra typer av verksamheter ska registreras eller tillståndsprövas.	5 kap. 1 och 13 §§		SSMFS

155	027.3	3. Beslut om att kräva att verksamhetstyper antingen registreras eller tillståndsprövas får grunda sig på tillsynserfarenheter, med beaktande av omfattningen av förväntade eller potentiella doser samt verksamhetens komplexitet.	5 kap. 1 och 13 §§	6 kap 13 §	SSMFS om anmälningspliktig verksamhet
156	028.	Tillståndsprövning	5 kap.		
157	028.0	Medlemsstaterna ska kräva att följande verksamheter tillståndsprövas:			
158	028.a	a) Avsiktlig administrering av radioaktiva ämnen till personer och, vad gäller strålskydd för människor, till djur för medicinsk eller veterinärmedicinsk diagnos, behandling eller forskning.	1 kap. 1 och 10 §§, 5 kap. 1 §		SSMFS
159	028.b	b) Drift och avveckling av kärntekniska anläggningar samt drift och nedläggning av urangruvor	5 kap. 1 och 4 §§		SSMFS
160	028.c	c) Avsiktlig tillsats av radioaktiva ämnen vid framställningen eller tillverkningen av konsumentprodukter eller andra produkter, inklusive läkemedel, samt import av sådana varor.	1 kap. 10 §, 5 kap. 1 §		
161	028.d	d) All verksamhet som innefattar en sluten strålkälla med hög aktivitet.	1 kap.10 §, 5 kap. 1 §		
162	028.e	e) Drift, avveckling och nedläggning av anläggningar för långtidslagring eller slutförvaring av radioaktivt avfall, inbegripet anläggningar som hanterar radioaktivt avfall för detta ändamål.	5 kap. 1 och 4 §§		
163	028.f	f) Verksamheter som släpper ut stora mängder radioaktiva ämnen genom luftburna eller flytande utsläpp till miljön.	1 kap. 10 §, 5 kap. 1 och 4 §§		
164	029.	Godkännandeförfarande			
165	029.1	1. För utfärdande av godkännande ska medlemsstaterna kräva tillhandahållande av information som är av relevans ur strålskyddssynpunkt och står i proportion till verksamhetens karaktär och de strålningsrisker den innebär.			SSMFS med grundläggande bestämmelser och SSMFS om anmälningsplikt
166	029.2	2. Vid tillståndsprövning och vid fästställande av vilken information som måste lämnas enligt punkt 1 ska medlemsstaterna beakta den vägledande förteckningen i bilaga IX.			SSMFS med grundläggande bestämmelser

SSMFS om anmälan, enligt PM nyligen beslutat av GD (stäm av med Petra)

1 § 1, 5 § och 10 § 3 lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet, 22 kap. 1 § miljöprövningsförordningen (2013:251)

1 § 1, 5 § och 10 § 3 lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet

29 kap. 61 och 62 §§ miljöprövningsförordningen (2013:251)

167	029.3	3. Ett tillstånd ska, i förekommande fall, inbegripa särskilda villkor och hänvisning till kraven i nationell lagstiftning för att säkerställa att tillståndets delar är rättsligt bindande och medför lämpliga restriktioner för driftsbegränsningar och driftsvillkor. Nationell lagstiftning eller de särskilda villkoren ska i förekommande fall även omfatta krav på att optimeringsprincipen genomförs formellt och att detta dokumenteras.	2 kap. 2 §, 5 kap. 1 och 14 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
168	029.4	4. I tillämpliga fall ska nationell lagstiftning eller ett tillstånd innefatta villkor för utsläpp av radioaktiva ämnen, i enlighet med de krav som anges i kapitel VIII för godkännande av radioaktiva utsläpp till miljön.	4 kap. 11 §		SSMFS
169	030.	Befrielse från reglering och tillsyn			
170	030.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att godkännande krävs för bortskaflande, återvinning eller återanvändning av radioaktiva material från godkända verksamheter.	1 kap. 10 § och 5 kap. 1 §		SSMFS grundläggande bestämmelser
171	030.2	2. Materialen som ska bortskaflas, återvinnas eller återanvändas kan befrias från reglering och tillsyn under förutsättning att aktivitetskoncentrationen:	1 kap. 3 och 10 §§,	2 kap. 2 § och 10 §	
172	030.2.a	a) för fasta material inte överskrider de friklassningsnivåer som anges i tabell A i bilaga VII, eller		2 kap. 4 §	SSMFS
173	030.2.b	b) överensstämmer med särskilda friklassningsnivåer och tillhörande krav för särskilda material eller för material från särskilda verksamhetstyper; dessa särskilda friklassningsnivåer ska fastställas i nationell lagstiftning av den nationella behöriga myndigheten i enlighet med de allmänna kriterier för undantag och friklassning som anges i bilaga VII och med hänsyn till gemenskapens tekniska riktlinjer.		2 kap. 11 §	SSMFS
174	030.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att friklassningsnivåerna, för friklassning av material som innehåller naturligt förekommande radionuklider och som härrör från godkända verksamheter där naturliga radionuklider bearbetas för sina radioaktiva, klyvbara eller fertila egenskapers skull, överensstämmer med doskriterierna för friklassning av material som innehåller artificiella radionuklider.		2 kap. 2 - 4 §§	

175	030.4	4. Medlemsstaterna ska inte tillåta att radioaktiva material avsiktligt späds ut för att de ska befrias från reglering och tillsyn. Blandning av material under normal drift där radioaktivitet inte är en angelägenhet ska inte omfattas av detta förbud. Den behöriga myndigheten får under särskilda omständigheter godkänna blandning av radioaktiva och icke-radioaktiva material i återanvändnings- eller återvinningssyfte.		2 kap. 5 §	SSMFS
176	031.	Skyldigheter			
177	031.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företaget har ansvar för att bedöma och vidta strålskyddsåtgärder för exponerade arbetstagare.	1 kap. 7 §, 4 kap. 1 - 4 §§		
178	031.2	2. Vad gäller externa arbetstagare anges skyldigheterna för företaget och för de externa arbetstagarnas arbetsgivare i artikel 51.			
179	031.3	3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna sörja för en tydlig ansvarsfördelning mellan företag, arbetsgivare eller andra organisationer vad gäller skydd av arbetstagare i alla exponeringssituationer, särskilt för skydd av	4 kap. 1-8 §§		3 kap. 3 § arbetsmiljölagen (1977:1160)
180	031.3.a	a) räddningspersonal,			
181	031.3.b	b) arbetstagare som deltar i sanering av kontaminerad mark, kontaminerade byggnader och andra konstruktioner,			
182	031.3.c	c) arbetstagare som exponeras för radon på arbetsplatsen, i den situation som anges i artikel 54.3. Detta ska även gälla för skydd av egenföretagare och frivilligarbetare.			SSMFS om radon
183	031.3.x	Detta ska även gälla för skydd av egenföretagare och frivilligarbetare.			3 kap. 3 § första stycket arbetsmiljölagen (1977:1160)
184	031.4	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetsgivare har tillgång till information om eventuell exponering av deras anställda under ansvar av en annan arbetsgivare eller ett annat företag.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
185	032.	Praktiskt strålskydd för exponerade arbetstagare			
186	032.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att det praktiska strålskyddet för exponerade arbetstagare grundar sig på följande, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i detta direktiv:			
187	032.a	a) En förhandsutvärdering för att kartlägga strålningsriskens karaktär och omfattning för exponerade arbetstagare.	5 kap. 1 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
188	032.b	b) Strålskyddsoptimering för alla arbetsförhållanden, inbegripet exponering i arbetet till följd av verksamheter som innebär medicinsk exponering.	2 kap. 2, 6 och 7 §§, 6 kap. 1 §		

Frivilliga i radiologiska nödsituationer ska utses med hänvisning till tjänsteplikt vilket medför att räddningsledaren får arbetsgivaransvar.

189	032.c	c) Indelning av exponerade arbetstagare i olika kategorier.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
190	032.d	d) Kontrollåtgärder och övervakning av de olika områdena och de olika arbetsförhållandena inklusive individuell dosövervakning, där så är nödvändigt.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
191	032.e	e) Läkarkontroll.	6 kap. 2 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
192	032.f	f) Utbildning och praktisk träning.	4 kap. 2 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
193	033.	Praktiskt strålskydd för lärlingar och studerande			SSMFS
194	033.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att exponeringsvillkoren och det praktiska strålskyddet för de lärlingar och studerande som är 18 år eller äldre som avses i artikel 11.1 motsvarar vad som gäller för exponerade arbetstagare i kategori A eller B, beroende på vad som är lämpligt.	1 kap. 7 §, 3 kap. 1 §, 4 kap. 1-5 §§ och 6 kap. 1 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
195	033.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att exponeringsvillkoren och det praktiska strålskyddet för de lärlingar och studerande mellan 16 och 18 år som avses i artikel 11.2 motsvarar vad som gäller för exponerade arbetstagare i kategori B.	1 kap. 7 §, 3 kap. 3 §, 4 kap. 1-5 §§ och 6 kap. 1 §.		SSMFS grundläggande bestämmelser
196	034.	Samråd med en strålskyddsexpert			
197	034.a	Medlemsstaterna ska kräva att företag rådfrågar en strålskyddsexpert, inom deras kompetensområden enligt vad som anges i artikel 82, angående de nedanstående frågor som är av relevans för verksamheten: a) Undersökning och provning av skyddsanordningar och mätinstrument.	4 kap. 1 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
198	034.b	b) Kritisk förhandsgranskning ur strålskyddssynpunkt av ritningar för anläggningar.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
199	034.c	c) Godtagande av att nya eller ändrade strålkällor tas i bruk, ur strålskyddssynpunkt.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
200	034.d	d) Regelbunden kontroll av skyddsutrustningens och skyddsåtgärdernas effektivitet.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
201	034.e	e) Regelbunden kalibrering av mätinstrument och regelbunden kontroll av att de är funktionsdugliga och används på ett riktigt sätt.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
202	035.	Åtgärder på arbetsplatser			

203	035.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i strålskyddsytte vidtas åtgärder på alla arbetsplatser där arbetstagare riskerar att utsättas för strålning som överstiger en effektiv dos på 1 mSv per år eller en ekvivalent dos på 15 mSv per år till ögonlinsen eller 50 mSv per år till huden och extremiteterna. Sådana åtgärder ska vara anpassade till anläggningarnas och källornas karaktär och till riskernas storlek och karaktär.	4 kap. 1 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
204	035.2	2. När det gäller arbetsplatser som anges i artikel 54.3 där arbetstagare riskerar att utsättas för en effektiv dos på 6 mSv per år, eller ett motsvarande tidsintegrerat radonexponeringsvärde som fastställs av medlemsstaten, ska dessa hanteras som planerade exponeringssituationer och medlemsstaterna ska fastställa vilka av kraven i detta kapitel som är lämpliga. För arbetsplatser som anges i artikel 54.3 där den effektiva dosen till arbetstagare understiger eller är lika med 6 mSv per år, eller exponeringen understiger det motsvarande tidsintegrerade radonexponeringsvärdet, ska den behöriga myndigheten kräva att exponeringen övervakas.	4 kap. 1 § och 6 kap. 8 §		SSMFS
205	035.3	3. För ett företag som bedriver flygverksamhet där besättningen riskerar att utsättas för en effektiv dos kosmisk strålning som överstiger 6 mSv per år ska de relevanta krav som fastställs i detta kapitel tillämpas, varvid hänsyn ska tas till denna exponeringssituations särdrag. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten, om den effektiva dos som besättningen utsätts för riskerar att överstiga 1 mSv per år, kräver att företaget vidtar lämpliga åtgärder och i synnerhet	6 kap. 1 §		SSMFS
206	035.3.a	a) bedömer den exponering som den berörda besättningen utsätts för,			SSMFS
207	035.3.b	b) tar hänsyn till den bedömda exponeringen vid utarbetandet av arbetsscheman för att minska doserna för de besättningar som utsätts för stora mängder strålning,			SSMFS
208	035.3.c	c) informerar de berörda arbetstagarna om de hälsorisker som deras arbete medför och om deras persondos, och			SSMFS
209	035.3.d	d) tillämpar artikel 10.1 på gravida besättningsmedlemmar.			SSMFS
210	036.	Kategoriindelning av arbetsplatser			

211	036.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder på arbetsplatser inbegriper en indelning i olika områden, där så är lämpligt, med utgångspunkt i en uppskattning av de förväntade årliga doserna och sannolikheten för och omfattningen av potentiell exponering.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
212	036.2	2. Det ska göras åtskillnad mellan kontrollerade och övervakade områden. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten utarbetar riktlinjer för indelningen i kontrollerade och övervakade områden, med hänsyn tagen till särskilda omständigheter.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
213	036.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att företaget fortlöpande ser över arbetsförhållandena i kontrollerade och övervakade områden.	4 kap. 1 och 2 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
214	037.	Kontrollerade områden			
215	037.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de lägsta kraven för ett kontrollerat område är följande:			
216	037.1.a	a) Det kontrollerade området ska avgränsas och tillträde till det ska begränsas till personer som har fått lämpliga instruktioner och ska kontrolleras i enlighet med skrivna regler som tillhandahålls av företaget. När det föreligger betydande risk för spridning av radioaktiva ämnen ska specifika åtgärder vidtas, inklusive för personers och varors in- och utpassage samt för kontroll av kontamination inom det kontrollerade området och, när så är lämpligt, det närliggande området.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
217	037.1.b	b) Med beaktande av strålningsriskernas karaktär och omfattning i det kontrollerade området ska strålningsövervakningen av arbetsplatsen anordnas i enlighet med bestämmelserna i artikel 39.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
218	037.1.c	c) Skyltar som anger typ av område, källornas karaktär och de risker de medför ska sättas upp.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
219	037.1.d	d) Arbetsinstruktioner som är lämpliga för den strålningsrisk som är förknippad med källorna och det arbete som ingår ska fästställas.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
220	037.1.e	e) Arbetstagarna ska få särskild utbildning med anknytning till arbetsplatsens och verksamheternas särskilda beskaffenhet.	4 kap. 1 och 2 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
221	037.1.f	f) Arbetstagarna ska förse med lämplig skyddsutrustning för eget bruk.	4 kap. 1, 2 och 5 §§		
222	037.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företaget ansvarar för att dessa åligganden genomförs med beaktande av de råd som ges av strålskyddsexperten.			SSMFS med grundläggande bestämmelser

223	038.	Övervakade områden			
224	038.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kraven för ett övervakat område är följande:			
225	038.1.a	a) Med beaktande av strålningsriskernas karaktär och omfattning i det övervakade området ska strålningskontrollen av arbetsplatsen anordnas i enlighet med bestämmelserna i artikel 39.	SSMFS med grundläggande bestämmelser		
226	038.1.b	b) Skyltar som anger typ av område, källornas karaktär och de risker de medför ska sättas upp, om så är lämpligt.	SSMFS med grundläggande bestämmelser		
227	038.1.c	c) Arbetsinstruktioner som är lämpliga för den strålningsrisk som är förknippad med källorna och det arbete som ingår ska fastställas, om så är lämpligt.	SSMFS med grundläggande bestämmelser		
228	038.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företaget ansvarar för att dessa åligganden genomförs med beaktande av de råd som ges av strålskyddsexperten.	SSMFS med grundläggande bestämmelser		
229	039.	Strålningskontroll av arbetsplatsen			
230	039.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den strålningskontroll av arbetsplatsen som avses i artiklarna 37.1 b och 38.1 a, om så är lämpligt, omfattar			
231	039.1.a	a) mätningar av externa dosrater, med angivande av typen av och kvaliteten på strålningen i fråga,	SSMFS grundläggande bestämmelser		
232	039.1.b	b) mätningar av aktivitetkoncentrationen i luften och ytors kontamination med radionuklider, med angivande av deras egenskaper samt fysikaliska och kemiska tillstånd.	SSMFS grundläggande bestämmelser		
233	039.2	2. Resultaten av dessa mätningar ska registreras och, om nödvändigt, användas för att uppskatta persondoserna i enlighet med kraven i artikel 41.	SSMFS grundläggande bestämmelser		
234	040.	Kategoriindelning av exponerade arbetstagare			
235	040.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det vid dosövervakning och kontroll görs åtskillnad mellan följande två kategorier av exponerade arbetstagare:	SSMFS med grundläggande bestämmelser		
236	040.1.a	a) Kategori A: de exponerade arbetstagare vilka riskerar att utsättas för en årlig effektiv dos som överstiger 6 mSv eller en årlig ekvivalent dos som överstiger 15 mSv till ögonlinsen eller som överstiger 150 mSv till huden och extremiteterna.	SSMFS grundläggande bestämmelser		
237	040.1.b	b) Kategori B: de exponerade arbetstagare vilka inte tillhör kategori A.	SSMFS med grundläggande bestämmelser		

238	040.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att företaget eller, om det gäller externa arbetstagare, arbetsgivaren, fattar beslut om kategoriindelningen av enskilda arbetstagare innan dessa påbörjar något arbete som kan medföra exponering, och regelbundet ser över denna kategoriindelning på grundval av arbetsförhållanden och läkarkontroller. Vid indelningen ska hänsyn även tas till potentiell exponering.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
239	041.	Individuell dosövervakning			
240	041.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetstagare i kategori A systematiskt övervakas med utgångspunkt i individuella mätningar som utförs av en dosimetritjänst. Om arbetstagare i kategori A riskerar att utsättas för betydande intern exponering eller betydande exponering av ögonlinsen eller extremiteterna ska ett adekvat övervakningssystem inrättas.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
241	041.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att dosövervakningen av arbetstagare i kategori B åtminstone är tillräcklig för att visa att det var riktigt att placera sådana arbetstagare i kategori B. Medlemsstaterna får kräva individuell dosövervakning och, om nödvändigt, individuella mätningar som utförs av en dosimetritjänst för arbetstagare i kategori B.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
242	041.3	3. I fall där individuella mätningar inte är möjliga eller inte är adekvata ska den individuella dosövervakningen grunda sig på en bedömning som grundar sig på individuella mätningar på andra arbetstagare som har utsatts för strålning, utifrån resultaten av den kontroll av arbetsplatsen som föreskrivs i artikel 39 eller utifrån beräkningsmetoder som godkänns av den behöriga myndigheten.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
243	042.	Dosbedömning i händelse av oförutsedd exponering			
244	042.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns krav på att företaget i händelse av oförutsedd exponering ska bedöma de relevanta doserna och fördelningen av dem i kroppen.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
245	043.	Registrering och rapportering av resultat			
246	043.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en journal som innehåller resultaten av den individuella dosövervakningen upprättas för varje arbetstagare i kategori A och för varje arbetstagare i kategori B om sådan dosövervakning krävs av medlemsstaten.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
247	043.2	2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska följande uppgifter om exponerade arbetstagare arkiveras:			SSMFS med grundläggande bestämmelser

248	043.2.a	a) En journal över exponering som uppmätts eller uppskattats, alltefter omständigheterna, av persondoser i enlighet med artiklarna 41, 42, 51, 52, 53 och, om medlemsstaten så beslutar i enlighet med artikel 35.2, artikel 54.3.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
249	043.2.b	b) Vid sådan exponering som avses i artiklarna 40, 51 och 52, rapporterna om omständigheterna och de vidtagna åtgärderna.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
250	043.2.c	c) Resultaten av den arbetsplatsövervakning som används för att bedöma persondoser, där så krävs.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
251	043.3	3. Den information som avses i punkt 1 ska arkiveras under den tid det arbete pågår som medför att arbetstagaren utsätts för joniserande strålning samt därefter tills personen har eller skulle ha uppnått en ålder av 75 år och i varje fall minst 30 år efter det att det arbete som medförde exponering har upphört.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
252	043.4	4. Den exponering som avses i artiklarna 42, 52, 53 och, om medlemsstaten så beslutar i enlighet med artikel 35.2, artikel 54.3, ska registreras separat i den dosjournal som avses i punkt 1.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
253	043.5	5. Den dosjournal som avses i punkt 1 ska föras in i det datasystem för individuell radiologisk övervakning som medlemsstaten inrättat i enlighet med bestämmelserna i bilaga X.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
254	044.	Tillgång till resultaten av den individuella dosövervakningen			
255	044.1	1. Medlemsstaterna ska kräva att resultaten av individuell dosövervakning enligt artiklarna 41, 42, 52, 53 och, om medlemsstaten så beslutar i enlighet med artikel 35.2, artikel 54.3			SSMFS med grundläggande bestämmelser
256	044.1.a	a) görs tillgängliga för den behöriga myndigheten, företaget och arbetsgivaren för externa arbetstagare,			SSMFS med grundläggande bestämmelser
257	044.1.b	b) görs tillgängliga för den berörda arbetstagaren i enlighet med punkt 2,			SSMFS med grundläggande bestämmelser
258	044.1.c	c) överlämnas till företagshälsovården för bedömning av inverkan på människors hälsa i enlighet med artikel 45.2,			SSMFS med grundläggande bestämmelser
259	044.1.d	d) förs in i det datasystem för individuell radiologisk övervakning som medlemsstaten inrättat i enlighet med bestämmelserna i bilaga IX.			SSMFS med grundläggande bestämmelser

260	044.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att företaget eller, om det rör sig om externa arbetstagare, arbetsgivaren, på begäran beviljar arbetstagare tillgång till resultaten från deras individuella dosövervakning, inklusive mätresultat som kan ha använts för att uppskatta dessa resultat, eller resultat av bedömningar av deras doser som gjorts till följd av arbetsplatskontroller.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
261	044.3	3. Medlemsstaterna ska fastställa villkoren för hur resultaten av individuell dosövervakning ska överlämnas.			SSMFS grundläggande bestämmelser
262	044.4	4. Datasystemet för individuell radiologisk övervakning ska åtminstone omfatta de uppgifter som anges i avsnitt A i bilaga IX.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
263	044.5	5. Vid ofrutsedd exponering ska medlemsstaterna kräva att företaget utan dröjsmål meddelar den enskilda personen och den behöriga myndigheten resultaten av individuell dosövervakning och dosbedömningar.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
264	044.6	6. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns arrangemang för ett lämpligt utbyte mellan företaget, arbetsgivaren (om det rör sig om en extern arbetstagare) den behöriga myndigheten, företagshälsovården, strålskyddsexperterna eller dosimetrijärnerna av all relevant information om de doser som en arbetstagare tidigare fått, för att genomföra läkarundersökning före anställning eller klassificering som arbetstagare i kategori A enligt artikel 45 och för att kontrollera den ytterligare exponering som arbetstagarna utsätts för.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
265	045.	Läkarkontroller av exponerade arbetstagare			
266	045.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att läkarkontroller av exponerade arbetstagare bygger på de principer som gäller för yrkesmedicin i allmänhet.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
267	045.2	2. Företagshälsovården ska utföra läkarkontroller av arbetstagare i kategori A. Dessa läkarkontroller ska vara sådana att de gör det möjligt att fastställa de övervakade arbetstagarnas hälsotillstånd beträffande deras lämplighet att utföra de uppgifter som har tilldelats dem. Därför måste företagshälsovården få tillgång till all relevant information som de begär, inklusive sådan som gäller miljöförhållandena i arbetslokalerna.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
268	045.3	3. Läkarkontrollen ska omfatta följande:			

269	045.3.a	a) En läarkontroll före anställning eller klassificering som arbetstagare i kategori A, för att fastställa om arbetstagaren är lämplig för en anställning som arbetstagare i kategori A som denne kan komma i fråga för.	6 kap. 2 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
270	045.3.b	b) Regelbundna hälsoundersökningar minst en gång per år för alla arbetstagare i kategori A för att avgöra om de fortfarande är lämpade att utföra sina arbetsuppgifter. Utformningen av dessa uppföljningar, som kan genomföras så många gånger som företagshälsovården anser nödvändigt, ska bero på typen av arbete och på den enskilda arbetstagarens hälsotillstånd.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
271	045.4	4. Sedan arbetet har upphört får företagshälsovården ange att läarkontrollerna behöver förtgå under så lång tid som de anser det vara nödvändigt för att skydda den berörda personens hälsa.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
272	046.	Medicinsk indelning			
273	046.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att följande medicinska indelning används i fråga om lämplighet för arbete som arbetstagare i kategori A: a) Lämplig. b) Lämplig, under vissa förutsättningar. c) Olämplig.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
274	047.	Förbud mot att anställa eller kategoriindela olämpliga arbetstagare			
275	047.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att en arbetstagare inte får anställas eller kategoriindelas under någon period för en särskild tjänst som arbetstagare i kategori A, om läarkontrollen visar att arbetstagaren inte är lämplig för den särskilda tjänsten.	6 kap. 2 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
276	048.	Medicinska journaler			
277	048.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en medicinsk journal upprättas för varje arbetstagare i kategori A och hålls aktuell så länge arbetstagaren tillhör den kategorin. Därefter ska den arkiveras tills personen har eller skulle ha uppnått en ålder av 75 år, och i varje fall minst 30 år efter det att det arbete som medförde exponering för joniserande strålning har upphört.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
278	048.2	2. Den medicinska journalen ska innehålla information om anställningens art, resultaten av läkarundersökningen före anställningen eller klassificeringen som arbetstagare i kategori A, de regelbundna hälsoundersökningarna och den journal över doser som krävs enligt artikel 43.			SSMFS grundläggande bestämmelser

279	049.	Särskild läkarkontroll			
280	049.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den läkarkontroll av exponerade arbetstagare, som föreskrivs i artikel 45, kompletteras med ytterligare åtgärder som företagshälsovården anser nödvändiga för hälsoskyddet för exponerade arbetstagare, t.ex. ytterligare undersökningar, dekontamineringsåtgärder, bräddskande behandling eller andra åtgärder som beslutas av företagshälsovården.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
281	049.2	2. En särskild läkarkontroll ska alltid göras i de fall där någon av de dosgränser som fastställs i artikel 9 har överskridits.	6 kap. 2 §		
282	049.3	3. Villkoren för ytterligare exponering ska godkännas av företagshälsovården.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
283	050.	Overklaganden			
284	050.0	Medlemsstaterna ska fastställa ett förfarande för överklagande av resultat och beslut enligt artiklarna 46, 47 och 49.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
285	051.	Skydd för externa arbetstagare			
286	051.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemet för individuell radiologisk övervakning ger externa arbetstagare ett lika gott skydd som exponerade arbetstagare som är fast anställda av företaget.	1 kap. 7 § och 6 kap. 1 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
287	051.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företaget antingen direkt eller genom skriftliga avtal med de externa arbetstagarnas arbetsgivare ansvarar för de praktiska aspekter av strålskyddet för externa arbetstagare som är direkt kopplade till den typ av uppgifter de har i företaget.	1 kap. 7 §, 4 kap. 4 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
288	051.3	3. Medlemsstaterna ska i synnerhet säkerställa att företaget som ett minimikrav			
289	051.3.a	a) för arbetstagare i kategori A som beträdder kontrollerade områden, kontrollerar att den externa arbetstagaren i fråga ur hälsosynpunkt har förklarats vara lämplig för de verksamheter som denne ska utföra,	6 kap. 2 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
290	051.3.b	b) kontrollerar huruvida kategorindelningen av den externa arbetstagaren är lämplig med tanke på de doser som denne riskerar utsättas för inom företaget,	6 kap. 2 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser

291	051.3.c	c) för beträdande av kontrollerade områden, säkerställer att den externa arbetstagaren, förutom den grundläggande utbildningen i strålskydd, har fått särskilda instruktioner och utbildning vad avser arbetsplatsens och de bedrivna verksamheternas särskilda beskaffenhet, i enlighet med artikel 15.1 c och d,	4 kap. 2 och 4 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
292	051.3.d	d) för beträdande av övervakade områden, säkerställer att den externa arbetstagaren har fått arbetsinstruktioner som är lämpliga för den strålningsrisk som är förknippad med källorna och det arbete som ingår, i enlighet med kravet i artikel 38.1 c,	4 kap. 2 och 4 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
293	051.3.e	e) säkerställer att den externa arbetstagaren har försetts med nödvändig skyddsutrustning för eget bruk,	4 kap. 1 och 5 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
294	051.3.f	f) säkerställer att den externa arbetstagaren får lämplig individuell dosövervakning med avseende på typen av arbetsuppgifter samt att all den praktiska dosimetriska mätning som kan komma att visa sig nödvändig utförs,			SSMFS med grundläggande bestämmelser
295	051.3.g	g) säkerställer överensstämmelse med det skyddssystem som definieras i kapitel III,	1 kap. 7 § och 2 kap.		SSMFS med grundläggande bestämmelser
296	051.3.h	h) för beträdande av kontrollerade områden, säkerställer eller vidtar alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att radiologiska data från den individuella dosövervakningen av varje extern arbetstagare i kategori A enligt avsnitt B punkt 2 i bilaga X registreras efter varje aktivitet.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
297	051.4	4. Medlemsstaterna ska ålägga arbetsgivare för externa arbetstagare att säkerställa, antingen direkt eller genom skriftliga avtal med företaget, att deras arbetstagare skyddas mot strålning i enlighet med relevanta bestämmelser i detta direktiv, särskilt genom att			SSMFS med grundläggande bestämmelser
298	051.4.a	a) säkerställa överensstämmelse med det skyddssystem som definieras i kapitel III,	1 kap. 7 § och 2 kap.		SSMFS med grundläggande bestämmelser
299	051.4.b	b) säkerställa att den information och utbildning inom strålskyddsområdet som avses i artikel 15.1 a, b och c och 15.2, 3 och 4 tillhandahålls,	1 kap. 7 § och 4 kap. 1-5 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
300	051.4.c	c) garantera att lämplig uppskattning av exponeringen av deras arbetstagare samt läkarkontroll av arbetstagare i kategori A görs enligt de villkor som fastställs i artiklarna 39 och 41–49,	1 kap. 7 § och 6 kap. 2 kap.		SSMFS med grundläggande bestämmelser

301	051.4.d	d) säkerställa att radiologiska data från den individuella dosövervakningen av alla deras externa arbetstagare i kategori A enligt avsnitt B punkt 1 i bilaga X hålls aktuella i det datasystem för individuell radiologisk övervakning som avses i artikel 44.1 d.	1 kap. 7 § och 2 kap.		SSMFS med grundläggande bestämmelser
302	051.5	5. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla externa arbetstagare i den mån det är praktiskt möjligt själva bidrar till det skydd som de ska ges genom det system för radiologisk övervakning som avses i punkt 1, utan att det påverkar företagets eller arbetsgivarens ansvar.	4 kap. 5 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
303	052.	Särskilt planerad exponering			
304	052.1	1. Medlemsstaterna får besluta att den behöriga myndigheten i undantagsfall, med undantag för nödsituationer, och efter utvärdering från fall till fall om något särskilt arbete kräver det ska få tillåta att vissa särskilt angivna arbetstagare under arbetet utsätts för strålning som överstiger de dosgränser som fastställs i artikel 9, förutsatt att sådan exponering är tidsbegränsad, begränsad till bestämda arbetsområden och ligger inom de högsta exponeringsnivåer som den behöriga myndigheten fastställer för fallet i fråga. Följande villkor ska beaktas:	3 kap. 2 §		
305	052.1.a	a) Endast arbetstagare i kategori A enligt definitionen i artikel 40 eller rymdfarkostbesättningar får komma i fråga för sådan exponering.			SSMFS
306	052.1.b	b) Lärlingar, studerande, gravida arbetstagare och, vid risk för intag eller kontamination av kroppen, ammande arbetstagare ska undantas från sådan exponering.	3 kap. 3 och 4 §§ och 4 kap. 3 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
307	052.1.c	c) Företaget motiverar sådan exponering i förväg och grundligt diskuterar den med arbetstagarna, deras företrädare, företagshälsovården och strålskyddsexperten.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
308	052.1.d	d) De berörda arbetstagarna ska i förväg få information om de risker som arbetet medför och om de försiktighetsåtgärder som ska vidtas under arbetet.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
309	052.1.e	e) Arbetstagarna ska ha gett sitt medgivande.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
310	052.1.f	f) Alla doser i samband med sådan exponering ska registreras separat i den journal som avses i artikel 48 och i den individuella journal som avses i artikel 43.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
311	052.2	2. Överskridande av dosgränser på grund av särskilt planerad exponering ska inte nödvändigtvis utgöra ett skäl för att stänga av eller omplacera arbetstagaren från dennes vanliga sysselsättning utan arbetstagarens medgivande.			SSMFS med grundläggande bestämmelser

312	052.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att exponering av rymdfarkostbesättningar över dosgränserna hanteras som särskilt planerad exponering.			SSMFS
313	053.	Exponering av arbetstagare i nödsituationer	6 kap. 3 - 7 §§		
314	053.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den exponering som arbetstagare utsätts för i nödsituationer om möjligt underskrider värdena för dosgränserna i artikel 9.	6 kap. 3 §		
315	053.2	2. I situationer där ovannämnda villkor inte är realistiskt ska följande villkor gälla:			
316	053.2.a	a) Referensnivåerna för exponering av arbetstagare i nödsituationer ska i allmänhet fastställas till mindre än en effektiv dos på 100 mSv.	6 kap. 4 § första stycket		
317	053.2.b	b) I undantagsfall för att rädda liv, förhindra allvarliga strålningsrelaterade hälsoeffekter eller förhindra att katastrofartade förhållanden uppstår kan en referensnivå för en effektiv dos från extern exponering av räddningspersonal fastställas till över 100 mSv, men inte överstiga 500 mSv.	6 kap. 4 § andra stycket		
318	053.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att räddningspersonal som riskerar att delta i åtgärder som kan medföra doser som överstiger en effektiv dos på 100 mSv på förhand klart och tydligt informeras om relaterade hälsorisker och tillgängliga skyddsåtgärder och deltar i dessa åtgärder frivilligt.	6 kap. 5 och 6 §§		SSMFS
319	053.4	4. I händelse av exponering av arbetstagare i en nödsituation ska medlemsstaterna kräva radiologisk övervakning av räddningspersonal. Individuell dosövervakning eller bedömning av persondoser ska anpassas efter omständigheterna.	6 kap. 6 § andra stycket		
320	053.5	5. I händelse av exponering av arbetstagare i en nödsituation ska medlemsstaterna kräva att särskild läkarkontroll av räddningspersonal enligt artikel 49 genomförs på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till omständigheterna.	6 kap. 5 § tredje stycket		
321	054.	Radon på arbetsplatser			
322	054.1	1. Medlemsstaterna ska fastställa nationella referensnivåer för radonhalt inomhus på arbetsplatser. Referensnivån för den årliga genomsnittliga aktivitetskoncentrationen i luften får inte överstiga 300 Bq m ⁻³ , såvida det inte är motiverat med hänsyn till rådande nationella omständigheter.	2 kap. 10 §		
323	054.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att radonmätning sker			

324	054.2.a	a) på arbetsplatser inom de områden som fastställts i enlighet med artikel 103.3, som är belägna i en botten- eller källarvåning, med beaktande av parametrarna i den nationella handlingsplanen enligt punkt 2 i bilaga XVIII samt			SSMFS om radon
325	054.2.b	b) på särskilda typer av arbetsplatser som anges i den nationella handlingsplanen med beaktande av punkt 3 i bilaga XVIII.			SSMFS om radon
326	054.3	3. Inom områden på arbetsplatser där radonhalten (som medelvärde per år) fortsätter att överskrida den nationella referensnivån trots de åtgärder som vidtagits i enlighet med den optimeringsprincip som anges i kapitel III, ska medlemsstaterna kräva att denna situation anmäls i enlighet med artikel 25.2 och artikel 35.2 ska gälla.			SSMFS om radon
327	055.	Berättigande			
328	055.1	1. Medicinsk exponering ska ge en tillräcklig sammantagen nytta, där den totala potentiella diagnostiska eller terapeutiska fördelen den ger, inklusive de direkta fördelarna för personens hälsa och för samhället, ställs mot de men som exponeringen kan orsaka för personen, med beaktande av effektiviteten, fördelarna och riskerna med tillgängliga alternativa metoder som har samma mål men som innebär mindre exponering för joniserande strålning eller ingen exponering alls.			SSMFS om medicinsk exponering
329	055.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den princip som fastställs i punkt 1 tillämpas och i synnerhet att			
330	055.2.a	a) nya typer av verksamheter där medicinsk exponering ingår i förväg har bedömts vara berättigade innan de börjar användas allmänt,	2 kap. 1 § andra stycket	3 kap. 3 §	SSMFS om medicinsk exponering
331	055.2.b	b) all medicinsk exponering av personer i förväg har bedömts vara berättigad, med beaktande av de särskilda målen med exponeringen och egenskaper hos den berörda personen,			SSMFS om medicinsk exponering
332	055.2.c	c) en verksamhetstyp som innebär medicinsk exponering och som inte har bedömts vara allmänt berättigad vid behov kan bedömas vara berättigad i specifika enskilda fall, under särskilda omständigheter, vilket ska bedömas från fall till fall och dokumenteras,			SSMFS om medicinsk exponering
333	055.2.d	d) remittenten och den medicinskt ansvariga, enligt vad medlemsstaterna angivit, där så är praktiskt genomförbart försöker inhämta tidigare diagnostisk information eller journaler som har betydelse för den planerade exponeringen och beaktar dessa uppgifter för att undvika onödig exponering.			SSMFS om medicinsk exponering

12 f § 8 förordning (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 f § 8 förordning (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

334	055.2.e	e) medicinsk exponering för medicinsk och biomedicinsk forskning granskas av en etisk kommitté som ska inrättas i överensstämmelse med nationella förfaranden och/eller av den behöriga myndigheten,	2 kap. 7 §	3 kap. 1 §	SSMFS om medicinsk exponering
335	055.2.f	f) den behöriga myndigheten tillsammans med lämpliga medicinska vetenskapliga föreningar eller relevanta organisationer särskilt bedömer berättigandet av radiologiska förfaranden som ska utföras som en del av ett program för hälsoscreening,			SSMFS om medicinsk exponering
336	055.2.g	g) exponering av vårdande och stödjande personer ger en tillräcklig sammanvägning nytta, med beaktande av de direkta fördelarna för patientens hälsa, eventuella fördelar för de vårdande och stödjande personerna och de men som exponeringen kan orsaka,	2 kap. 6 §		SSMFS om medicinsk exponering
337	055.2.h	h) radiologiska medicinska förfaranden som genomförs på personer utan medicinska symptom för att tidigt upptäcka sjukdom ingår i ett program för hälsoscreening, eller skriftligen bedöms som berättigade för den personen av en medicinsk ansvarig i samråd med remittenten, enligt riktlinjer från relevanta medicinska vetenskapliga föreningar och den behöriga myndigheten. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt att informera den person som utsätts för medicinsk exponering, enligt kravet i artikel 57.1 d.			SSMFS om medicinsk exponering
338	056.	Optimering			
339	056.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla doser från medicinsk exponering i diagnostiskt syfte, interventionellt radiologiskt syfte, planeringssyfte, vägledningssyfte och kontrollsyfte är så låga som det är rimligen möjligt med hänsyn till erhållande av den önskade medicinska informationen och med beaktande av ekonomiska och samhälleliga faktorer. Vid all medicinsk exponering av patienter i radioterapeutiskt syfte ska exponering av målvolymen planeras individuellt och kontrolleras på lämpligt sätt, med beaktande av att doser till volymen och vävnader utanför målvolymen ska vara så låga som rimligen är möjligt med hänsyn till det avsedda radioterapeutiska syftet med exponeringen.			SSMFS om medicinsk exponering

340	056.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att diagnostiska referensnivåer för radiodiagnostiska undersökningar och, i tillämpliga fall, interventionell radiologi fastställs, regelbundet granskas och används, med beaktande av rekommenderade europeiska diagnostiska referensnivåer där sådana finns, och att vägledning finns tillgänglig i detta syfte.			SSMFS om medicinsk exponering
341	056.3	3. Medlemsstaterna ska för alla medicinska och biomedicinska forskningsprojekt som innebär medicinsk exponering säkerställa att			
342	056.3.a	a) de berörda personerna deltar frivilligt,			
343	056.3.b	b) dessa personer har informerats om riskerna med exponeringen,			
344	056.3.c	c) en dosrestriktion fastställs för personer som inte förväntas få någon direkt medicinsk fördel av exponeringen,	2 kap. 7 §	3 kap 1 §	
345	056.3.d	d) de tillämpliga dosnivåerna, i de fall där patienter frivilligt genomgår en experimentell medicinsk behandling som de förväntas få en diagnostisk eller terapeutisk fördel av, beaktas individuellt av den medicinskt ansvariga och/eller remittenten innan exponeringen sker.			SSMFS om medicinsk exponering
346	056.4	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att optimeringen omfattar val av utrustning, konsekvent framställning av adekvat diagnostisk information eller terapeutiska resultat, de praktiska aspekterna av medicinska radiologiska förfaranden, kvalitetssäkring och bedömning och utvärdering av patientdoser eller kontroll av administrerad aktivitet, med beaktande av ekonomiska och samhälleliga faktorer.			SSMFS om medicinsk exponering
347	056.5	5. Medlemsstaterna ska säkerställa att			
348	056.5.a	a) dosrestriktioner i lämpliga fall fastställs för exponering av vårdande och stödjande personer,	2 kap. 6 §		SSMFS om medicinsk exponering
349	056.5.b	b) lämplig vägledning upprättas för exponering av vårdande och stödjande personer.			SSMFS om medicinsk exponering
350	056.6	6. I de fall då en patient genomgår behandling eller diagnostiseras med radionuklider ska medlemsstaterna säkerställa att den medicinskt ansvariga eller företaget, enligt vad medlemsstaterna angivit, ger patienten eller dennes företrädare information om riskerna med joniserande strålning samt lämpliga instruktioner för att så långt det är rimligen möjligt begränsa doserna till personer som är i kontakt med patienten. För terapeutiska förfaranden ska dessa instruktioner vara skriftliga. Dessa instruktioner ska lämnas före utskrivning från sjukhus, klinik eller liknande institution.			SSMFS om medicinsk exponering

12 f § 2 förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

13 § lagen (2003:460) om etikprövning

16 § lagen (2003:460) om etikprövning

351	057.	Skyldigheter		
352	057.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att		
353	057.1.a	a) all medicinsk exponering sker under ansvar av en medicinskt ansvarig,	SSMFS om medicinsk exponering	
354	057.1.b	b) den medicinskt ansvariga, sjukhusfysikern och de som har behörighet att genomföra praktiska aspekter av medicinska radiologiska förfaranden, enligt vad medlemsstaterna angivit, deltar i optimeringsprocessen,	SSMFS om medicinsk exponering	
355	057.1.c	c) remittenten och den medicinskt ansvariga, enligt vad medlemsstaterna angivit, deltar i bedömningen av om medicinsk exponering av en person är berättigad,	SSMFS om medicinsk exponering	
356	057.1.d	d) den medicinskt ansvariga eller remittenten, enligt vad medlemsstaterna angivit, innan exponeringen sker och om det är praktiskt möjligt, säkerställer att patienten eller dennes företrädare får adekvat information om fördelarna och riskerna med stråldosen från den medicinska exponeringen. Vårdande och stödjande personer ska få såväl liknande information som relevant vägledning i enlighet med artikel 56.5 b.	SSMFS om medicinsk exponering	
357	057.2	2. Företaget eller den medicinskt ansvariga, beroende på vad som är tillämpligt, får delegera de praktiska aspekterna av medicinska radiologiska förfaranden till en eller flera personer som är bemyndigade att verka i detta avseende inom ett erkänt specialområde.		
358	058.	Förfaranden		
359	058.0	Medlemsstaterna ska säkerställa följande:		
360	058.a	a) Att skriftliga protokoll utarbetas för varje typ av standardmässigt medicinskt radiologiskt förfarande för all utrustning för relevanta patientkategorier.	SSMFS om medicinsk exponering	
361	058.b	b) Att information om exponering av patienter utgör en del av rapporten om det medicinska radiologiska förfarandet.	SSMFS om medicinsk exponering	
362	058.c	c) Att remittenten har tillgång till riktlinjer för remittering till diagnostiskt undersökning med beaktande av stråldoser.	SSMFS om medicinsk exponering	
363	058.d.i	d) Att en sjukhusfysiker i tillräcklig utsträckning deltar i medicinska radiologiska verksamheter och dennes medverkan står i proportion till den strålrisk som verksamheten innebär. I synnerhet ska i) andra radioterapeutiska verksamheter än standardiserad nuklearmedicin i terapeutiskt syfte utföras i nära samarbete med en sjukhusfysiker.	SSMFS om medicinsk exponering	

29 och 30 §§ hälso- och sjukvårdslagen (1982:763) (HSL)

6 kap. 3 § patientsäkerhetslagen, 2 a § HSL, SOSFS 1997:14

364	058.d.ii	ii) såväl standardiserad nuklearmedicin i terapeutiskt syfte som radiodiagnostisk och interventionell radiologi, som innebär höga doser enligt artikel 61.1 c, utförs i samarbete med en sjukhusfysiker,			SSMFS om medicinsk exponering
365	058.d.iii	iii) annan medicinsk radiologisk verksamhet som inte omfattas av a och b vid behov utförs i samarbete med en sjukhusfysiker för samråd och rådgivning i frågor som rör strålskydd avseende medicinsk exponering.			SSMFS om medicinsk exponering
366	058.e	e) Att kliniska revisioner utförs i överensstämmelse med nationella förfaranden.			SSMFS om medicinsk exponering
367	058.f	f) Att lämpliga utredningar genomförs på plats närhelst diagnostiska referensnivåer konsekvent har överskridits och att lämpliga avhjälpande åtgärder vidtas utan onödiga dröjsmål.			SSMFS om medicinsk exponering
368	059.	Utbildning och erkännande			
369	059.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att den medicinskt ansvariga, sjukhusfysikern och de personer som avses i artikel 57.2 uppfyller de krav på utbildning och erkännande som fastställs i artiklarna 79, 14 och 18.			
370	060.	Utrustning			
371	060.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att			
372	060.1.a	a) all medicinsk radiologisk utrustning som är i bruk står under noggrann tillsyn när det gäller strålskydd,	4 kap. 1 §		SSMFS om medicinsk exponering
373	060.1.b	b) ett aktuellt register över medicinsk radiologisk utrustning för varje medicinsk radiologisk anläggning finns tillgängligt för den behöriga myndigheten,	4 kap. 10 §		SSMFS om medicinsk exponering
374	060.1.c	c) lämpliga program för kvalitetssäkring och bedömning av doser eller kontroll av administrerad aktivitet genomförs av företaget, och att			SSMFS om medicinsk exponering
375	060.1.d	d) acceptanstest genomförs före den första kliniska användningen av utrustningen och att funktionskontroll därefter genomförs med jämna mellanrum och efter alla underhållsarbeten som riskerar att påverka prestandan.			SSMFS om medicinsk exponering alternativt SSMFS om tekniska anordningar och radioaktiva ämnen
376	060.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten ser till att företaget vidtar nödvändiga åtgärder för att avhjälpa fel och brister i funktionen hos den medicinska radiologiska utrustning som är i bruk. De ska också anta särskilda kriterier för utrustningens godtagbarhet, för att kunna meddela när lämpliga avhjälpande åtgärder, som exempelvis att utrustningen tas ur drift, måste vidtas.			SSMFS om medicinsk exponering.
377	060.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att			

Förslag till förändring i patientsäkerhetslagen (2010:659) Artikelns krav uppfylls, se artiklarna 14, 18 och 79 och patientsäkerhetsförordningen (2010:1369)

378	060.3.a	a) det är förbjudet att använda utrustning för genomlysning som inte har någon automatisk kontrollanordning för dosraten eller någon bildförstärkare eller likvärdig anordning.			SSMFS om medicinsk exponering
379	060.3.b	b) utrustning som används för extern radioterapi med en nominell strålningsenergi på mer än 1 MeV har en anordning för kontroll av centrala behandlingsparametrar; utrustning som installerats före 6 februari 2018 får undantas från detta krav.			SSMFS om medicinsk exponering.
380	060.3.c	c) all utrustning som används för interventionell radiologi har en anordning eller funktion som informerar den medicinskt ansvariga och dem som genomför de praktiska aspekterna av de medicinska förfarandena om hur mycket strålning utrustningen alstrar under förfarandet; utrustning som installerats före 6 februari 2018 får undantas från detta krav.			SSMFS om medicinsk exponering.
381	060.3.d	d) all utrustning som används för interventionell radiologi och datortomografi och all ny utrustning som används för planerings- väglednings- och kontrollsyften har en anordning eller funktion som vid förfarandets slut informerar den medicinskt ansvariga om relevanta parametrar för bedömningen av patientdosen.			SSMFS om medicinsk exponering.
382	060.3.e	e) utrustning som används för interventionell radiologi och datortomografi har kapacitet att överföra den information som krävs enligt 3 d till undersökningsjournalen; utrustning som installerats före 6 februari 2018 får undantas från detta krav.			SSMFS om medicinsk exponering
383	060.3.f	f) utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 c, d och e, ny medicinsk diagnostisk utrustning som alstrar joniserande strålning har en anordning eller ett likvärdigt hjälpmedel som informerar den medicinskt ansvariga om relevanta parametrar för bedömningen av patientdosen; vid behov ska utrustningen ha kapacitet att överföra denna information till undersökningsjournalen.			SSMFS om medicinsk exponering.
384	061.	Särskilda verksamheter			
385	061.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämplig medicinsk radiologisk utrustning, lämpliga praktiska metoder och lämplig tillhörande utrustning används vid medicinsk exponering			SSMFS om medicinsk exponering
386	061.1.a	a) av barn.			SSMFS om medicinsk exponering
387	061.1.b	b) som en del av ett program för hälsoscreening.			SSMFS om medicinsk exponering
388	061.1.c	c) som innebär stora doser för patienten, vilket kan vara fallet när det gäller interventionell radiologi, nuklearmedicin, datortomografi eller radioterapi.			SSMFS om medicinsk exponering

389	061.1.x	Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt programmen för kvalitetssäkring och bedömning av doser eller kontroll av administrerad aktivitet för sådan verksamhet.			SSMFS om medicinsk exponering
390	061.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de medicinskt ansvariga och de personer som avses i artikel 57.2 som utför den exponering som avses i punkt 1 får lämplig utbildning i denna medicinska radiologiska verksamhet i enlighet med kraven i artikel 18.			SSMFS om medicinsk exponering
391	062.	Särskilt skydd under graviditet och amning			
392	062.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att remittenten eller den medicinskt ansvariga, beroende på vad som är lämpligt, enligt medlemsstaternas anvisningar tar reda på om den person som utsätts för medicinsk exponering är gravid eller ammar, såvida detta inte kan uteslutas av uppenbara skäl eller saknar relevans för det radiologiska förfarandet.			SSMFS om medicinsk exponering
393	062.2	2. Om graviditet inte kan uteslutas ska, beroende på det medicinska radiologiska förfarandet, i synnerhet om mag- och bäckenregionen berörs, särskild uppmärksamhet ägnas åt bedömningen av om exponeringen är berättigad och i synnerhet om den är brådskande samt åt optimeringen, med hänsyn till såväl den gravida personen som det ofödda barnet.			SSMFS om medicinsk exponering
394	062.3	3. Vid nuklearmedicinsk behandling av en ammande person ska, beroende på det medicinska radiologiska förfarandet, särskild uppmärksamhet ägnas åt bedömningen av om behandlingen är berättigad och i synnerhet om den är brådskande samt åt optimeringen, med hänsyn till såväl personen som barnet.			SSMFS om medicinsk exponering
395	062.4	4. Utan att det påverkar punkterna 1, 2 och 3 ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att öka medvetenheten hos personer på vilka denna artikel är tillämplig, genom åtgärder såsom offentliga meddelanden på lämpliga platser.			SSMFS om medicinsk exponering
396	063.	Oförutsedd och oavsiktlig exponering			
397	063.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att			
398	063.a	a) alla rimliga åtgärder vidtas för att minimera sannolikheten för och omfattningen av oförutsedd och oavsiktlig exponering av personer som utsätts för medicinsk exponering.			SSMFS om medicinsk exponering
399	063.b	b) kvalitetssäkringsprogram för radioterapeutiska förfaranden inbegriper en bedömning av risken för oförutsedd eller oavsiktlig exponering.			SSMFS om medicinsk exponering

400	063.c	c) företaget för all medicinsk exponering tillämpar ett lämpligt system för registerföring och analys av händelser som medför eller kan medföra oförutsedd eller oavsiktlig medicinsk exponering, som står i proportion till den strålningsrisk som verksamheten innebär,			SSMFS om medicinsk exponering		
401	063.d	d) åtgärder vidtas för att informera remittenten och den medicinskt ansvariga och patienten eller dennes företrädare om kliniskt signifikant oavsiktlig eller oförutsedd exponering samt om analysresultaten,			SSMFS med grundläggande bestämmelser samt SSMFS om medicinska exponeringar		
402	063.e	e) <på denna rad står endast "e)" databasförvaltarens anmärkning>					
403	063.e.i	i) företaget så snart som möjligt till den behöriga myndigheten anmäler att betydande händelser, enligt den behöriga myndighetens definition, har inträffat,	4 kap. 9 §		SSMFS om medicinska exponeringar	SOSFS 2008:1 om användning av medicin-tekniska produkter i hälso- och sjukvården	För medicin-tekniska produkter och läkemedel är Läkemedelsverket behörig myndighet.
404	063.e.ii	ii) den behöriga myndigheten inom den tidsperiod som medlemsstaten har angett får rapport om resultaten av utredningen och om vilka avhjälpan åtgärder som vidtagits för att undvika sådana händelser,			SSMFS om medicinska exponeringar	SOSFS 2008:1 om användning av medicin-tekniska produkter i hälso- och sjukvården	För medicin-tekniska produkter och läkemedel är Läkemedelsverket behörig myndighet.
405	063.f	f) det finns mekanismer för att skyndsamt sprida information av relevans för strålskydd vid medicinsk exponering, beträffande lärdomar som dragits av betydande händelser.				12 f § 5 förordning (2008:452) med instruktion för SSM	
406	064.	Uppskattning av stråldoser hos befolkningen					
407	064.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att det fastställs hur de uppskattade persondoserna från medicinsk exponering i diagnostiskt och interventionellt radiologiskt syfte fördelas, om så är lämpligt med beaktande av ålders- och könsfördelningen bland de exponerade personerna.			SSMFS om medicinska exponeringar	12 f § 3 förordning (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten	
408	065.	Praktiskt skydd av enskilda personer ur allmänheten					
409	065.1	1. Medlemsstaterna ska för relevanta anläggningar säkerställa att det praktiska skyddet av enskilda personer ur allmänheten under normala förhållanden vid verksamhet som kräver tillstånd omfattar följande:					
410	065.1.a	a) Undersökning och godkännande av den föreslagna lokaliseringen av anläggningen ur strålskyddsynpunkt, med beaktande av relevanta demografiska, meteorologiska, geologiska, hydrologiska och ekologiska faktorer.	5 kap. 5 § och 14 §			2 kap. 6 a § § och 3 kap. 2 § plan- och bygglagen (2010:900)	
411	065.1.b	b) Godkännande av att anläggningen tas i drift under förutsättning att det finns tillräckligt skydd mot all strålning eller radioaktiv kontamination som kan komma att spridas utanför anläggningens område eller radioaktiv kontamination som kan komma att spridas till marken under anläggningen.	5 kap. 5 § och 14 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser		

412	065.1.c	c) Undersökning och godkännande av planer för utsläpp av radioaktiva ämnen.	5 kap. 5 § och 14 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
413	065.1.d	d) Åtgärder för att kontrollera enskilda personers tillträde till anläggningen.	5 kap. 5 § och 14 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
414	065.2	2. Den behöriga myndigheten ska vid behov fastställa godkända gränser som en del av utsläppstillståndet samt villkor för utsläpp av radioaktiva ämnen som ska	5 kap. 14 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
415	065.2.a	a) ta hänsyn till resultaten av optimeringen av strålskyddet,	5 kap. 14 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
416	065.2.b	b) återspegla god praxis vid drift av liknande anläggningar.	5 kap. 14 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
417	065.2.x	Vidare ska dessa utsläppstillstånd i lämpliga fall utföras med beaktande av resultaten från en generell bedömning baserad på internationellt erkända vetenskapliga rekommendationer, om medlemsstaten krävt en sådan bedömning, för att visa att miljökrakterna för långsiktigt skydd av människors hälsa uppfylls.	4 kap. 11 §		SSMFS
418	065.3	3. När det gäller verksamheter som omfattas av registreringskrav ska medlemsstaterna säkerställa skydd av enskilda personer ur allmänheten under normala förhållanden genom lämpliga nationella bestämmelser och vägledning.	5 kap. 13 §		
419	066.	Uppskattning av doser till enskilda personer ur allmänheten			12 f § 4 förordning (2008:452) med instruktion för SSM
420	066.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det vidtas åtgärder för att uppskatta doser till enskilda personer ur allmänheten från godkända verksamheter. Sådana åtgärders omfattning ska stå i proportion till den strålningsrisk som föreligger.			12 f § 4 förordning (2008:452) med instruktion för SSM
421	066.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kartläggning görs av verksamheter för vilka doserna till enskilda personer ur allmänheten ska bedömas. Medlemsstaterna ska ange för vilka verksamheter denna bedömning måste utföras på ett realistiskt sätt och för vilka det räcker med en generell bedömning.			12 f § 4 förordning (2008:452) med instruktion för SSM
422	066.3	3. För realistiska bedömningar av doser till enskilda personer ur allmänheten ska den behöriga myndigheten			
423	066.3.a	a) besluta om en rimlig omfattning av undersökningar som ska genomföras och information som ska tas i beaktande för fastställandet av representativ person, med beaktande av de radioaktiva ämnas faktiska spridningsvägar,			SSMFS grundläggande bestämmelser
424	066.3.b	b) besluta om en rimlig frekvens för övervakningen av de relevanta parametrarna enligt led a,			SSMFS grundläggande bestämmelser

425	066.3.c	c) säkerställa att uppskattningarna av de doser som den representativa personen utsätts för omfattar en			SSMFS grundläggande bestämmelser
426	066.3.c.i	i) bedömning av doserna till följd av extern exponering med angivande av, om så är lämpligt, typen av strålning,			SSMFS grundläggande bestämmelser
427	066.3.c.ii	ii) bedömning av intaget av radionuklider med angivande av radionuklidernas karaktär och, om nödvändigt, deras fysikaliska och kemiska tillstånd samt bestämning av dessa radionuklidernas aktivitetskoncentrationer i livsmedel och dricksvatten eller andra relevanta miljömedier,			SSMFS grundläggande bestämmelser
428	066.3.c.iii	iii) bedömning av de doser som den representativa person som fastställes enligt led a riskerar att utsättas för,			SSMFS grundläggande bestämmelser
429	066.3.d	d) kräva att journaler sparas och på begäran görs tillgängliga för alla intressenter när det gäller mätning av extern exponering och kontamination, uppskattningar av intag av radionuklider samt resultaten av bedömningen av de doser som den representativa personen utsätts för.			SSMFS grundläggande bestämmelser
430	067.	Övervakning av utsläpp av radioaktiva ämnen			
431	067.1	1. Medlemsstaterna ska kräva att det företag som ansvarar för verksamheter där ett utsläppsgodkännande har utfärdats på lämpligt sätt övervakar eller, vid behov, utvärderar luftburna eller flytande utsläpp av radioaktiva ämnen till miljön vid normal drift och överlämnar en rapport om resultaten till den behöriga myndigheten.	4 kap. 11 och 12 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
432	067.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att alla företag med ansvar för kärnkraftsreaktorer eller uppberedningsanläggningar övervakar utsläpp av radioaktiva ämnen och rapporterar dem i enlighet med standardiserade uppgifter.			SSMFS
433	068.	Företagets skyldigheter			10 § lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet
434	068.0	Medlemsstaterna ska kräva att företaget utför följande uppgifter.			
435	068.a	a) Uppnå och upprätthåller en optimal skyddsnivå för enskilda personer ur allmänheten.	2 kap. 5 §, 4 kap. 1 och 11 §§		SSMFS med grundläggande bestämmelser
436	068.b	b) Godkänner användningen av adekvat utrustning och adekvata förfaranden för att mäta eller bedöma exponering av enskilda personer ur allmänheten och kontamination av miljön.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
437	068.c	c) Kontrollerar att utrustning som avses i led b är effektiv och underhålls samt ser till att mätinstrument regelbundet kalibreras.	4 kap. 1 §		
438	068.d	d) Rådfrågar en strålskyddsexpert vid utförandet av de uppgifter som avses i leden a, b och c.			SSMFS med grundläggande bestämmelser

439	069.	Krisinsatser			
440		1. Medlemsstaterna ska kräva att ett företag omedelbart underrättar den behöriga myndigheten om en nödsituation uppstår i samband med verksamheter som det ansvarar för och att det vidtar alla lämpliga åtgärder för att minska konsekvenserna.	4 kap. 9 §		SSMFS
441	069.2	2. Medlemsstaterna ska vid nödsituationer på det egna territoriet säkerställa att det berörda företaget gör en första preliminär bedömning av nödsituationens förhållanden och konsekvenser samt bidrar med skyddsåtgärder.			SSMFS
442	069.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att beredskap finns för skyddsåtgärder med beaktande av			SSMFS om beredskap
443	069.3.a	a) strålkällan, för att reducera eller förhindra strålning, inklusive utsläpp av radionuklider,			
444	069.3.b	b) miljön, för att reducera exponeringen av enskilda personer från radioaktiva ämnen via relevanta spridningsvägar,			
445	069.3.c	c) enskilda personer, för att reducera deras exponering.			
446	069.4	4. I händelse av en nödsituation inom eller utanför dess territorium ska medlemsstaten kräva att			
447	069.4.a	a) lämpliga skyddsåtgärder organiseras, med beaktande av den nödsituationens karaktär och i enlighet med den strategi för skyddsoptimering som ingår i beredskapsplanen, vars beståndsdelar anges i avsnitt B i bilaga XI,			
448	069.4.b	b) konsekvenserna av nödsituationen och skyddsåtgärdernas effektivitet bedöms och registreras.			
449	069.5	5. Medlemsstaten ska om situationen så kräver säkerställa att det finns beredskap för medicinsk behandling av de drabbade.			
450	070.	Information till enskilda personer ur allmänheten som sannolikt kommer att beröras i händelse av en nödsituation			
451	070.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enskilda personer ur allmänheten som sannolikt kommer att beröras i händelse av en nödsituation informeras om de hälsoskyddsåtgärder som ska tillämpas i deras fall och om vilka åtgärder de bör vidta i händelse av en sådan nödsituation.			
452	070.2	2. Den information som ges ska åtminstone omfatta de uppgifter som anges i avsnitt A i bilaga XII.			
453	070.3	3. Denna information ska utan anmodan ges till de enskilda personer ur allmänheten som avses i punkt 1.			

1 kap. 3 § samt 2 kap. 4 och 5 §§ lagen (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO), 2 kap. 4 § och 4 kap. 21 § FSO förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor (FSO) (delvis)

MSB kommer att utfärda föreskrifter som täcker kraven i salskyddsdirektivets bilagor.

1 kap. 3 § samt 2 kap. 4 och 5 §§ LSO, 2 kap. 4 § och 4 kap. 21 § FSO (delvis)

MSB kommer att utfärda föreskrifter som täcker kraven i salskyddsdirektivets bilagor.

3 kap. 3 § första stycket och 8 § första stycket samt 4 kap. 6 § LSO

3 kap. 3 § första stycket och 8 § första stycket samt 4 kap. 6 § LSO

3 kap. 3 § första stycket och 8 § första stycket samt 4 kap. 6 § LSO

3 kap. 3 § första stycket och 8 § första stycket samt 4 kap. 6 § LSO

3 kap. 7 §, 11 - 16 §§ samt 4 kap. 6 - 10 §§ LSO

Kraven enligt avsnitt B i bilaga XI regleras genom föreskrifter med stöd av FSO

Regleras genom föreskrifter med stöd av FSO

7 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763)

4 kap. 17 - 20 §§ FSO och Statens räddningsverks föreskrift SRVFS 2000:3 (behov av viss uppdatering)

4 kap. 17 - 20 §§ FSO och SRVFS 2000:3 (behov av viss uppdatering)

4 kap. 17 - 20 §§ FSO och SRVFS 2000:3 (behov av viss uppdatering)

4 kap. 17 - 20 §§ FSO och SRVFS 2000:3 (behov av viss uppdatering)

454	070.4	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att informationen uppdateras och lämnas ut med jämna mellanrum och närhelst betydande ändringar görs. Denna information ska alltid vara tillgänglig för allmänheten.		
455	071.	Information till enskilda personer ur allmänheten som faktiskt berörs i händelse av en nödsituation		
456	071.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de enskilda personer ur allmänheten som faktiskt berörs, i en nödsituation omedelbart får reda på fakta om nödsituationen, vilka åtgärder som ska vidtas och, på lämpligt sätt, vilka hälsoskyddsåtgärder som gäller för dem.		
457	071.2	2. Den information som tillhandahålls ska omfatta de uppgifter som förtecknas i avsnitt B i bilaga XII som är relevanta för typen av nödsituation.		
458	072.	Miljöövervakningsprogram		
459	072.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att ett lämpligt miljöövervakningsprogram inrättas.		
460	073.	Kontaminerade områden		
461	073.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att optimerade skyddsstrategier för hantering av kontaminerade områden i tillämpliga fall omfattar följande:		
462	073.1.a	a) Syften, inbegripet långsiktiga mål för strategin och motsvarande referensnivåer i enlighet med artikel 7.	Referensnivåer för situationer som följer av radiologiska nödsituationer regleras i SLL 2 kap. 9 §	
463	073.1.b	b) Avgränsning av berörda områden och fastställande av vilka enskilda personer ur allmänheten som berörs.		
464	073.1.c	c) Övervägande av behovet och omfattningen av de skyddsåtgärder som ska tillämpas på berörda områden och enskilda personer ur allmänheten.		

SSMFS med grundläggande bestämmelser

4 kap. 17 - 20 §§ FSO och SRVFS 2000:3 (behov av viss uppdatering)

4 kap. 17 - 20 §§ FSO och SRVFS 2000:3 (behov av viss uppdatering)

4 kap. 17 - 20 §§ FSO och SRVFS 2000:3 (behov av viss uppdatering)

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§. 2 kap. 29 § och följande samt 3 kap. 1 och 14 §§ miljötillsynsförordningen (2011:13).

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

465	073.1.d	d) Övervägande av behovet av att förhindra eller kontrollera tillträde till berörda områden eller av att införa restriktioner avseende levnadsförhållandena i dessa områden.		
466	073.1.c	e) Bedömning av exponeringen av olika grupper ur allmänheten och enskilda personers möjligheter att kontrollera sin exponering för strålning.		
467	073.2	2. I områden med restföreningar med långtidseffekter där medlemsstaten har beslutat att tillåta bostäder och återupptagande av sociala och ekonomiska aktiviteter ska medlemsstaterna i samråd med intressenterna säkerställa att det finns nödvändiga arrangemang för fortlöpande kontroll av exponering i syfte att upprätta levnadsvillkor som kan anses vara normala, inklusive följande:		
468	073.2.a	a) Fastställande av lämpliga referensnivåer.	Referensnivåer för situationer som följer av radiologiska nödsituationer regleras i SLL 2 kap. 9 §	
469	073.2.b	b) Upprättande av en infrastruktur för stöd till fortsatta skyddsåtgärder för självhjälp i berörda områden i form av informationsspridning, rådgivning och övervakning.		
470	073.2.c	c) Saneringsåtgärder, i lämpliga fall.		
471	073.2.d	d) Avgränsade områden, i lämpliga fall.		
472	074.	Radonexponering inomhus		
473	074.1	1. Medlemsstaterna ska fastställa nationella referensnivåer för radonhalter inomhus. Referensnivåerna för den årliga genomsnittliga aktivitetskoncentrationen i luften får inte överstiga 300 Bq m ⁻³ .	2 kap. 10 §	

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15-16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15-16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

Ansvar för sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar regleras i LSO 4 kap. 8 § första stycket. Ytterligare reglering angående ansvar för sanering i sådana situationer finns i FSO 4 kap. 15 och 16 §§. Ytterligare reglering kring sanering efter utsläpp från kärntekniska anläggningar finns i FSO 4 kap. 18-35 §§.

Det måste utredas om det krävs föreskrifter med stöd av FSO för att genomföra kravet.

474	074.2	2. Inom ramen för den nationella handlingsplan som avses i artikel 103 ska medlemsstaterna främja insatser för att identifiera bostäder där radonhalten (som medelvärde per år) överstiger referensnivån och, när det så är lämpligt, med tekniska eller andra medel uppmuntra till åtgärder för att minska radonhalten i dessa bostäder.		
475	074.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att lokal och nationell information tillgängliggörs om radonexponering inomhus och relaterade hälsorisker, om vikten av att göra radonmätningar samt om de tekniska medel som finns för att minska befintliga radonhalter.		
476	075.	Gammastrålning från byggnadsmaterial		
477	075.1	1. Referensnivån för extern gammaexponering inomhus från byggnadsmaterial, utöver extern exponering utomhus, ska vara 1 mSv per år.	2 kap. 11 §	
478	075.2	2. När det gäller byggnadsmaterial som medlemsstaten identifierat som är av betydelse ur strålskyddssynpunkt, med beaktande av den vägledande materialförteckningen i bilaga XIII vad beträffar avgiven gammastrålning, ska medlemsstaterna, innan sådana material släpps ut på marknaden, säkerställa att		5 kap. 3 §
479	075.2.a	a) aktivitetskoncentrationer för de radionuklider som anges i bilaga VIII fastställs, och att		5 kap. 3 §
480	075.2.b	b) den behöriga myndigheten på begäran förses med information om resultaten av mätningarna och det motsvarande indexet för aktivitetskoncentration samt andra relevanta faktorer enligt bilaga VIII.		

12 f § 8 förordning (2008:52) med instruktion för SSM Följs upp i den nationella handlingsplan som ska upprättas enligt 12 f § 8

12 f § 8 förordning med instruktion för SSM (2008:452) Följs upp i den nationella handlingsplan som ska upprättas enligt 12 f § 8

Förordning (EU) nr 305/2011 (byggproduktförordningen) reglerar villkor för tillhandahållande av byggprodukter. Av artikel 11.8 framgår tillverkarnas skyldigheter att lämna ut uppgifter på begäran av behörig nationell myndighet. Tillverkaren ska förse behörig myndighet med all information och dokumentation som behövs för att visa att byggprodukten överensstämmer med prestandadeklarationen och med andra tillämpliga krav enligt förordningen. Motsvarande gäller för importörer enligt artikel 13.9 och för distributörer enligt artikel 14.5. Av artikel 56.1 framgår att de berörda ekonomiska aktörerna ska i den mån som det krävs samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna. Boverket är tillsynsmyndighet för produkter som omfattas av byggproduktförordningen enligt 8 kap. 3 § plan- och byggförordning (2011:338), PBF. Boverket är också tillsynsmyndighet för icke harmoniserade byggprodukter enligt 8 kap. 5 a § PBF. Enligt 25 § plan- och bygglagen (2010:900) får tillsynsmyndigheten i det enskilda fallet besluta om det föreläggande eller förbud som behövs från skyddssynpunkt. Vad gäller tillsyn enligt produktsäkerhetslagen (2004:451), PFL, är Boverket genom utpekandet i produktsäkerhetsförordningen (2004:469), PSF även tillsynsmyndighet för produktsäkerheten för byggprodukter, 3 § andra stycket PSF. Befogenheter i samband med tillsyn, bl.a. möjlighet att förelägga, framgår av 26 § PFL.

481	075.3	3. När det gäller byggnadsmaterial som identifierats i enlighet med punkt 2 som riskerar att avge doser som överskrider referensnivån ska medlemsstaterna besluta om lämpliga åtgärder, vilka får innefatta särskilda krav i relevanta byggregler eller restriktioner av den planerade användningen av sådana material.		
482	076.	Behörig myndighet		
483	076.1	1. Medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet som ska utföra uppgifter i enlighet med detta direktiv. De ska säkerställa att den behöriga myndigheten		
484	076.1.a	a) är funktionellt åtskild från andra organ eller organisationer som är delaktiga i främjande eller utnyttjande av verksamheter enligt detta direktiv, för att säkerställa verkligt oberoende och hindra otillbörlig påverkan på dess tillsynsfunktion,		
485	076.1.b	b) ges de rättsliga befogenheter och de mänskliga och ekonomiska resurser som krävs för att den ska kunna fullgöra sina skyldigheter.		
486	076.2	2. Om en medlemsstat har fler än en behörig myndighet för ett visst behörighetsområde ska den inrätta en kontaktpunkt för kommunikation med behöriga myndigheter i andra medlemsstater. Om det inte är rimligen genomförbart att göra en förteckning över alla sådana kontaktpunkter för olika behörighetsområden kan medlemsstaten utse en enda kontaktpunkt.		
487	076.3	3. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen namn på och adress till kontaktpunkterna samt uppgifter om deras respektive kompetensområden, för att möjliggöra skyndsamt kommunikation med myndigheterna vid behov.		
488	076.4	4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar av de uppgifter som avses i punkt 3.		
489	076.5	5. Kommissionen ska vidarebefordra de uppgifter som avses i punkterna 3 och 4 till samtliga kontaktpunkter i en medlemsstat och ska regelbundet offentliggöra dem i Europeiska unionens officiella tidning med högst två års mellanrum.		
490	077.	Öppenhet		

6:11 och 6:12 Boverkets byggregler

Av 6:11 Boverkets byggregler framgår följande. Material och byggprodukter som används i en byggnad ska inte i sig eller genom sin behandling påverka inomhusmiljön eller byggnadens närmiljö negativt då funktionskraven i dessa regler uppfylls.

Vidare framgår av 6:12 Boverkets byggregler att gammastrålningsnivån inte får överstiga 0,3 µSv/h i rum där människor vistas mer än tillfälligt.

RF 12 kap. myndighetsförordning (2007:515), 12 f § sista stycket förordning (2008:452) med instruktion för SSM

RF 12 kap. myndighetsförordning (2007:515) förordning (2008:452) med instruktion för SSM

RF 12 kap. myndighetsförordning (2007:515), förordning (2008:452) med instruktion för SSM

12 f §§ förordning (2008:452) med instruktion till SSM och förordning (2012:989) med instruktion till Naturvårdsverket enligt ESBO-konventionen

12 f §§ förordning (2008:452) med instruktion till SSM

12 f §§ förordning (2008:452) med instruktion till SSM

Ingen åtgärd.

491	077.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att information om berättigandet av kategorier eller typer av verksamheter och regleringen av strålkällor och strålskydd görs tillgänglig för företag, arbetstagare, enskilda personer ur allmänheten samt patienter och andra enskilda personer som utsätts för medicinsk exponering. Denna skyldighet innefattar att säkerställa att den behöriga myndigheten lämnar information inom sina kompetensområden. Informationen ska göras tillgänglig i enlighet med nationell lagstiftning och internationella åtaganden, förutsatt att detta inte äventyrar andra intressen, bland annat säkerheten, som erkänns i nationell lagstiftning eller internationella åtaganden.		
492	078.	Information om utrustning		
493	078.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla företag som förvärvar utrustning som innehåller radioaktiva strålkällor eller en strålningsgenerator tillhandahålls adekvat information om de potentiella strålningsriskerna och om korrekt användning, testning och underhåll samt en förevisning av att konstruktionen är sådan att det går att begränsa exponeringen till en nivå som är så låg som rimligen är möjligt.	4 kap. 7 §	
494	078.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla företag som förvärvar medicinsk radiologisk utrustning tillhandahålls adekvat information om riskbedömningen för patienter och om de tillgängliga delarna av den kliniska utvärderingen.		
495	079.	Erkännande av tjänster och experter		
496	079.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns arrangemang för erkännandet av		
497	079.1.a	a) företagshälsovård,		
498	079.1.b	b) dosimetritjänster,		SSMFS
499	079.1.c	c) strålskyddsexpenter,		SSMFS med grundläggande bestämmelser
500	079.1.d	d) sjukhusfysiker.		
501	079.1.x	Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns nödvändiga arrangemang för att upprätthålla kontinuiteten i dessa tjänsters och experters sakkunskap. Vid behov får medlemsstaterna inrätta system för erkännande av strålskyddsledare.		
502	079.2	2. Medlemsstaterna ska ange kraven för erkännande och meddela dem till kommissionen.		

förordning (2008:452) med instruktion för SSM 2
kap. regeringsformen och förvaltningslagen (1986:223)

Läkemedelsverkets föreskrifter LVFS 2003:11 Bilaga 1 11.4.

3 kap. 2 c § arbetsmiljölagen (1977:1160)

Förslag om ändring i 4 kap. 8 § patientsäkerhetslagen (2010:659) och 4 kap. 1 och 3 §§ patientsäkerhetsförordningen (2010:1369)

Regleras för respektive punkt a-d ovan.

Regeringen redovisar genomförandet till kommissionen.

Ingen åtgärd.

503	079.3	3. Kommissionen ska göra den information som mottagits i enlighet med punkt 2 tillgänglig för medlemsstaterna.			
504	080.	Företagshälsovård			
505	080.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att företagshälsovården genomför läkarkontroller av exponerade arbetstagare, i enlighet med kapitel VI, med hänsyn till deras exponering för joniserande strålning och deras lämplighet för de uppgifter som har tilldelats dem och som innebär arbete med joniserande strålning.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
506	081.	Dosimetrijänster			
507	081.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att dosimetrijänsterna fastställer interna eller externa doser för exponerade arbetstagare och som är föremål för individuell dosövervakning i syfte att registrera dosen i samarbete med företaget och, om det gäller externa arbetstagare, arbetsgivaren, och i relevanta fall företagshälsovården.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
508	082.	Strålskyddsexpert			
509	082.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att strålskyddsexperten ger kompetenta råd till företaget i frågor som avser efterlevnad av tillämpliga rättsliga krav när det gäller exponerade arbetstagare och exponering av allmänheten.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
510	082.2	2. Strålskyddsexpertens råd ska i relevanta fall omfatta, men inte vara begränsade till, följande:			
511	082.2.a	a) Optimering och fastställande av lämpliga dosrestriktioner.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
512	082.2.b	b) Planer avseende nya anläggningar och godkännande av att nya eller ändrade strålkällor tas i drift när det gäller tekniska kontroller, konstruktion, säkerhetsaspekter och larmanordningar av relevans för strålskydd.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
513	082.2.c	c) Kategorindelning av kontrollerade områden och övervakade områden.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
514	082.2.d	d) Kategorindelning av arbetstagare.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
515	082.2.e	e) Övervakningsprogram för arbetsplatser och för enskilda personer samt relaterad personlig dosimetri.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
516	082.2.f	f) Lämplig utrustning för strålningsövervakning.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
517	082.2.g	g) Kvalitetssäkring.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
518	082.2.h	h) Miljöövervakningsprogram.			SSMFS med grundläggande bestämmelser

519	082.2.i	i) Åtgärder för att hantera radioaktivt avfall.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
520	082.2.j	j) Åtgärder för att förhindra olyckor, missöden och tillbud.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
521	082.2.k	k) Beredskap och insatser vid exponering i nödsituationer.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
522	082.2.l	l) Utbildnings- och repetitionsutbildning för exponerade arbetstagare.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
523	082.2.m	m) Utredning och analys av olyckor och incidenter samt lämpliga avhjälpande åtgärder.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
524	082.2.n	n) Anställningsvillkor för gravida och ammande arbetstagare.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
525	082.2.o	o) Framtagande av lämplig dokumentation såsom förhandsriskbedömningar och skrivna regler.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
526	082.3	3. Strålskyddsexperten ska i lämpliga fall upprätthålla kontakter med sjukhusfysikern.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
527	082.4	4. Strålskyddsexperten kan, om bestämmelser om detta finns i nationell lagstiftning, tilldelas uppgifterna rörande strålskydd för arbetstagare och enskilda personer ur allmänheten.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
528	083.	Sjukhusfysiker			
529	083.1	1. Medlemsstaterna ska kräva att sjukhusfysikern beroende på vad som är lämpligt ingriper eller ger specialistråd i frågor avseende strålningsfysik för tillämpningen av kraven i kapitel VII och i artikel 22.4 c i detta direktiv.			SSMFS om medicinsk exponering
530	083.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att sjukhusfysikern beroende på den medicinska radiologiska verksamheten tar ansvar för dosimetri, inbegripet fysisk mätning för utvärdering av den dos som patienten eller andra personer som utsätts för medicinsk exponering fått, ger råd om medicinsk radiologisk utrustning och särskilt medverkar till följande:			SSMFS om medicinsk exponering
531	083.2.a	a) Optimering av strålskyddet för patienter och andra personer som utsätts för medicinsk exponering, inbegripet tillämpning och användning av diagnostiska referensnivåer.			SSMFS om medicinsk exponering
532	083.2.b	b) Definition och utförande av kvalitetssäkring av medicinsk radiologisk utrustning.			SSMFS om medicinsk exponering
533	083.2.c	c) Kontrollbesiktning av medicinsk radiologisk utrustning.			SSMFS om medicinsk exponering
534	083.2.d	d) Utarbetande av tekniska specifikationer för utformningen av medicinsk radiologisk utrustning och anläggningar.			SSMFS om medicinsk exponering
535	083.2.e	e) Övervakning av medicinska radiologiska anläggningar.			SSMFS om medicinsk exponering
536	083.2.f	f) Analys av händelser som medför eller kan medföra oförutsedd eller oavsiktlig medicinsk exponering.			SSMFS om medicinsk exponering
537	083.2.g	g) Val av utrustning som behövs för att vidta strålskyddsåtgärder.			SSMFS om medicinsk exponering

538	083.2.h	h) Utbildning av medicinskt ansvariga och övrig personal i relevanta aspekter av strålskydd.			SSMFS om medicinsk exponering
539	083.3	3. Sjukhusfysikern ska i lämpliga fall upprätthålla kontakter med strålskyddsexperten.			SSMFS om medicinsk exponering
540	084.	Strålskyddsledare			
541	084.1	1. Medlemsstaterna ska besluta inom vilka verksamheter en strålskyddsledare måste utses för att övervaka eller utföra strålskyddsuppgifter vid ett företag. Medlemsstaterna ska kräva att företag förser strålskyddsledarna med de medel de behöver för att utföra sina uppgifter. Strålskyddsledaren ska rapportera direkt till företaget. Medlemsstaterna kan kräva att externa arbetstagares arbetsgivare utser en strålskyddsledare för att övervaka eller utföra relevanta strålskyddsuppgifter i den mån dessa rör skyddet av deras arbetstagare.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
542	084.2	2. Beroende på verksamhetens natur kan strålskyddsledarens arbetsuppgifter när det gäller stöd till företaget inbegripa följande:			
543	084.2.a	a) Säkerställa att arbete med strålning utförs i enlighet med kraven i angivna förfaranden eller lokala regler.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
544	084.2.b	b) Övervaka genomförandet av program för arbetsplatsövervakning.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
545	084.2.c	c) Upprätthålla adekvata register över alla strålkällor.	4 kap. 10 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser
546	084.2.d	d) Utföra regelbundna bedömningar av de relevanta säkerhets- och larmsystemens skick.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
547	084.2.e	e) Övervaka genomförandet av program för individuell dosövervakning.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
548	084.2.f	f) Övervaka genomförandet av program för hälsokontroll.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
549	084.2.g	g) Ge nya arbetstagare en lämplig introduktion till lokala regler och förfaranden.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
550	084.2.h	h) Ge råd och synpunkter gällande arbetsplaner.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
551	084.2.i	i) Upprätta arbetsplaner.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
552	084.2.j	j) Förse företagsledningen med rapporter.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
553	084.2.k	k) Medverka i åtgärder för förebyggande, beredskap och insatser vid exponering i nödsituationer.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
554	084.2.l	l) Informera och utbilda exponerade arbetstagare.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
555	084.2.m	m) Upprätthålla nära kontakter med strålskyddsexperten.			SSMFS med grundläggande bestämmelser
556	084.3	3. Strålskyddsledarens uppgift kan utföras av en strålskyddsenshet på ett företag eller av en strålskyddsexpert.			SSMFS med grundläggande bestämmelser

557	085.	Allmänna krav för öppna strålkällor			
558	085.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder vidtas för att kontrollera öppna strålkällor med hänsyn till placeringen, användningen och, när de inte längre behövs, återvinningen eller bortskaffandet av dem.	4 kap. 1 och 10 §§		SSMFS
559	085.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att företaget, efter behov och i möjligaste mån, för register över öppna strålkällor som det ansvarar för, inklusive placering, överlåtelser samt bortskaffande eller utsläpp.	4 kap. 10 §		SSMFS
560	085.3	3. Medlemsstaterna ska kräva att alla företag som innehar en öppen radioaktiv strålkälla omgäende underrättar den behöriga myndigheten om förlust, stöld, betydande spill eller ootillåten användning eller frisläppande.	4 kap. 9 §		SSMFS
561	086.	Allmänna krav för slutna strålkällor			
562	086.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder vidtas för att kontrollera slutna strålkällor med hänsyn till placeringen, användningen och, när de inte längre behövs, återvinningen eller bortskaffandet av dem.	4 kap. 1, 7, 8 och 13 §§		
563	086.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att företaget för register över alla slutna strålkällor som det ansvarar för, inklusive placering, överlåtelser och bortskaffande.	4 kap. 10 §		
564	086.3	3. Medlemsstaterna ska inrätta ett system som gör det möjligt för dem att få adekvat information om överlåtelser av slutna strålkällor med hög aktivitet och vid behov enskilda överlåtelser av slutna strålkällor.	1 kap. 10 §, 5 kap. 1 §		SSMFS
565	086.4	4. Medlemsstaterna ska kräva att alla företag som innehar en sluten strålkälla omgäende underrättar den behöriga myndigheten om förlust, betydande läckage, stöld eller ootillåten användning av en sluten strålkälla.	4 kap. 9 §		SSMFS
566	087.	Krav för kontroll av slutna strålkällor med hög aktivitet			
567	087.0	Innan medlemsstaterna utfärdar tillstånd för verksamheter där slutna strålkällor med hög aktivitet ingår ska de säkerställa följande:			
568	087.a	a) Lämpliga åtgärder har vidtagits för att säkert kunna hantera och kontrollera strålkällor, inbegripet när de är uttjänta. Överlåtelse av uttjänta strålkällor till leverantören eller placering av dem i en avfalls- eller lagringsanläggning får tillåtas, liksom skyldighet för tillverkaren eller leverantören att återta dem.	4 kap. 13 §		

569	087.b	b) Tillräckliga medel har avsatts, genom en ekonomisk säkerhet eller motsvarande medel som är lämpliga för ifrågavarande strålkälla, för en säker hantering av uttjänta strålkällor, även i fall då företaget blir insolvent eller lägger ned sin verksamhet.	4 kap. 16 § 2	
570	088.	Särskilda krav för utfärdande av tillstånd för slutna strålkällor med hög aktivitet		
571	088.0	Utöver de allmänna krav på tillstånd som anges i kapitel V ska medlemsstaterna säkerställa att tillståndet för en verksamhet som innefattar en sluten strålkälla med hög aktivitet, utan att vara begränsad till det, omfattar följande:	5 kap. 1 §	
572	088.a	a) Ansvarsområden.	5 kap. 1 §	
573	088.b	b) Lägsta nivå för personalens kompetens, inklusive information och utbildning.	5 kap. 1 §	
574	088.c	c) Minimikriterier för prestanda för strålkällan, strålkällans behållare och tillhörande utrustning.	5 kap. 1 §	
575	088.d	d) Krav vad gäller beredskapsförfaranden och kommunikationsförbindelser.	5 kap. 1 §	
576	088.e	e) De arbetsrutiner som ska följas.	5 kap. 1 §	
577	088.f	f) Underhåll av utrustning, strålkällor och behållare.	5 kap. 1 §	
578	088.g	g) Lämplig hantering av uttjänta strålkällor, inklusive avtal om överlåtelse, om det är lämpligt, av uttjänta strålkällor till en tillverkare, leverantör, annan tillståndshavare eller en avfalls- eller lagringsanläggning.	5 kap. 1 §	
579	089.	Företagets registerföring		
580	089.0	Medlemsstaterna ska kräva att registren över slutna strålkällor med hög aktivitet innefattar de uppgifter som anges i bilaga XIV och att företaget på begäran förser den behöriga myndigheten med en elektronisk eller skriftlig kopia av hela eller delar av registret, åtminstone enligt följande villkor:	4 kap. 10 §	SSMFS
581	089.a	a) Utan onödigt dröjsmål när registren upprättas, vilket ska ske så snart som rimligen är möjligt efter det att strålkällan förvärvats.		SSMFS
582	089.b	b) Med jämna mellanrum som ska bestämmas av medlemsstaterna.		SSMFS
583	089.c	c) Om förhållandena som anges på informationsbladet har förändrats.		SSMFS
584	089.d	d) Utan onödigt dröjsmål efter det att registreringen för en viss strålkälla har upphört när företaget inte längre innehar den strålkällan, i detta fall ska namnet på företaget eller den avfalls- eller lagringsanläggning som strålkällan har överlåtits till anges.		SSMFS

585	089.e	e) Utan onödigt dröjsmål när registreringen har upphört, när företaget inte längre innehar några strålkällor. Företagets register ska ställas till den behöriga myndighetens förfogande för inspektion.			SSMFS
586	090.	Den behöriga myndighetens registerföring			
587	090.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten för register över alla företag som har tillstånd att driva verksamheter med slutna strålkällor med hög aktivitet och över de slutna strålkällor med hög aktivitet som innehas. Dessa register ska omfatta den aktuella radionuklidens aktivitet vid tidpunkten för tillverkningen eller, om denna aktivitet inte är känd, aktivitet vid första utsläppandet på marknaden eller vid den tidpunkt då företaget förvärvade strålkällan och typen av strålkälla. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att registret är aktuellt med beaktande av överlåtelser av strålkällor och andra faktorer.			
588	091.	Kontroll av slutna strålkällor med hög aktivitet			
589	091.1	1. Medlemsstaterna ska kräva att företag som driver verksamhet där slutna strålkällor med hög aktivitet ingår uppfyller de krav som föreskrivs i bilaga XV.			SSMFS
590	091.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att tillverkaren, leverantören och varje företag säkerställer att de krav på identifiering och märkning av slutna strålkällor med hög aktivitet och behållare som anges i bilaga XVI uppfylls.	4 kap. 6 och 7 §§		SSMFS
591	092.	Identifiering av herrelösa strålkällor			
592	092.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att åtgärder vidtas för att			
593	092.1.a	a) öka den allmänna medvetenheten om att herrelösa strålkällor och därmed förknippade färor kan förekomma och			7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten
594	092.1.b	b) utfärda riktlinjer för hur personer som misstänker eller har kännedom om att en herrelös strålkälla föreligger ska informera den behöriga myndigheten och för åtgärder som ska vidtas.			7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten
595	092.2	2. Medlemsstaterna ska uppmuntra inrättandet av system som syftar till upptäckt av herrelösa strålkällor på platser såsom stora skrotupplag och större återvinningsanläggningar för metallskrot, där denna typ av strålkällor i allmänhet kan förekomma eller vid betydande transiteringsknutpunkter, beroende på vad som är tillämpligt.			12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten Kravet fanns tidigare i art. 9.3 HASS-direktivet (2003/122/Euratom)

12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

Kravet fanns tidigare i art. 9.3 HASS-direktivet (2003/122/Euratom)

596	092.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som misstänker att en herrelös strålkälla föreligger och som normalt sett inte arbetar inom verksamheter som omfattas av krav på strålskydd, omgående får särskilda tekniska råd och särskilt tekniskt stöd. Syftet med råden och stödet ska i första hand vara att skydda arbetstagare och enskilda personer ur allmänheten mot strålning och garantera strålkällans säkerhet.		
597	093.	Metallkontamination		
598	093.1	1. Medlemsstaterna ska uppmanra inrättandet av system för upptäckt av kontamination i metallprodukter som importeras från tredjeländer, på platser som till exempel stora metallimportanläggningar eller vid betydande transiteringsknutpunkter.		
599	093.2	2. Medlemsstaterna ska kräva att ledningen vid återvinningsanläggningar för metallskrot omgående informerar den behöriga myndigheten i händelse av misstanke eller kännedom om smältning eller annan metallurgisk process avseende en herrelös strålkälla och ska kräva att de kontaminerade materialen varken används, släpps ut på marknaden eller bortskaffas utan den behöriga myndighetens medverkan.	SSMFS	
600	094.	Hantering, kontroll och bortskaffande av herrelösa strålkällor		
601	094.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten är beredd eller har vidtagit förberedelser, bland annat ansvarsfördelning, för att återta och behålla kontrollen över herrelösa strålkällor och hantera nödsituationer som uppkommit på grund av herrelösa strålkällor och har utarbetat lämpliga beredskapsplaner och beredskapsåtgärder.		
602	094.2	2. Medlemsstaterna ska, i förekommande fall, sörja för att det anordnas kampanjer för att återta kontrollen över herrelösa strålkällor som lämnats kvar efter tidigare verksamhet. Sådana kampanjer kan omfatta finansiella bidrag från medlemsstaterna till kostnaderna för att återta kontrollen över, hantera, kontrollera och bortskaffa strålkällorna och kan även omfatta genomgångar av arkiv hos myndigheter och hos företag såsom forskningsinstitut, materialprovningstanter och sjukhus.		

7 och 12 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

Kravet fanns tidigare i art. 9.2 HASS-direktivet (2003/122/Euratom)

12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

Kravet fanns tidigare i art. 9.1 HASS-direktivet (2003/122/Euratom)

12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

Kravet fanns tidigare i art. 9.4 i HASS-direktivet (2003/122/Euratom)

603	095	Ekonomisk säkerhet för herrelösa strålkällor Medlemsstaterna ska sörja för att det upprättas ett system för ekonomisk säkerhet eller motsvarande medel för att täcka interventionskostnader som uppstår i samband med att kontrollen återtas över herrelösa strålkällor och som kan bli följden av genomförandet av artikel 94.			SSMFS med grundläggande bestämmelser (delvis)		
604	096.	Anmälان och registrering av betydande händelser					
605	096.0	Medlemsstaterna ska kräva att företaget					
606	096.a	a) efter behov inför ett system för registrering och analys av betydande händelser som medför eller kan medföra oförutsedd eller oavsiktlig exponering,	4 kap. 9 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser		
607	096.b	b) omgående underrättar den behöriga myndigheten om inträffade betydande händelser som leder till, eller riskerar att leda till, exponering av en enskild person utöver de drifts begränsningar eller driftsvillkor som anges i tillståndskraven för exponering i arbetet eller exponering av allmänheten eller har fastställts av den behöriga myndigheten för medicinsk exponering, samt om resultaten av utredningen och de avhjäljande åtgärderna för att undvika sådana händelser.	4 kap. 9 §		SSMFS med grundläggande bestämmelser		
608	097.	Krishanteringsystem					
609	097.1	1. Medlemsstaterna ska sörja för att hänsyn tas till att nödsituationer kan uppstå på deras territorier och att de kan komma att påverkas av nödsituationer som uppstår utanför deras territorier. Medlemsstaterna ska inrätta ett krishanteringsystem och införa adekvata administrativa bestämmelser för att upprätthålla ett sådant system. Krishanteringsystemet ska innefatta de delar som finns förtecknade i avsnitt A i bilaga XI.					
610	097.2	2. Krishanteringsystemet ska utformas så att det står i proportion till resultaten av en bedömning av potentiell exponering i nödsituationer och möjliggör effektiva insatser vid exponering i nödsituationer i anslutning till verksamheter eller oförutsedda händelser.					

12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten, 13 § förordningen (2007:193) om producentansvar för vissa radioaktiva produkter och herrelösa strålkällor

Kravet fanns tidigare i art. 10 i HASS-direktivet (2003/122/Euratom). NV:s reglerings-brev, se anslag 1:4, ap. 2

Uppfylls delvis av lagen (2003:778) om skydd mot olyckor (LSO) och förordningen (2003:789) om skydd mot olyckor (FSO)

3 kap. 1 § samt 4 kap. 6 och 8 §§ LSO kap. 21 § FSO

4

MSB föreslår att 3 kap. 6 § FSO utökas avseende kommunernas ansvar. Bör kompletteras med krav på beredskapsplaner samt förtydligas betr. ansvaret för kommunal räddningstjänst vid icke stationära olyckor

3 kap. 1 § samt 4 kap. 6 och 8 §§ LSO kap. 21 § FSO

4

MSB föreslår att 3 kap. 6 § FSO utökas avseende kommunernas ansvar. Bör kompletteras med krav på beredskapsplaner samt förtydligas betr. ansvaret för kommunal räddningstjänst vid icke stationära olyckor. MSB tar fram nya föreskrifter.

611	097.3	3. Krishanteringssystemet ska omfatta upprättandet av beredskapsplaner i syfte att undvika vävnadsreaktioner som leder till allvarliga deterministiska effekter hos personer i den berörda allmänheten och minska risken för stokastiska effekter, med beaktande av de allmänna principer för strålskydd och de referensnivåer som avses i kapitel III.		
612	098.	Krisberedskap		
613	098.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att beredskapsplaner upprättas i förväg för de olika typer av nödsituationer som identifierats vid en bedömning av potentiell exponering i nödsituationer.		
614	098.2	2. Beredskapsplanerna ska innefatta de delar som anges i avsnitt B i bilaga XI.		
615	098.3	3. Beredskapsplanerna ska även innefatta bestämmelser om övergången från exponering i en nödsituation till en befintlig exponeringssituation.		
616	098.4	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att beredskapsplanerna regelbundet testas, ses över och, beroende på vad som är lämpligt, ändras, med beaktande av lärdomar från tidigare fall av exponering i nödsituationer och med beaktande av resultaten av deltagandet i beredskapsövningar på nationell och internationell nivå.		
617	098.5	5. Beredskapsplanerna ska i tillämpliga fall innefatta relevanta delar av det kishanteringssystem som avses i artikel 97.		
618	099.	Internationellt samarbete		
619	099.1	1. Medlemsstaterna ska samarbeta med andra medlemsstater och med tredjeländer vid hanteringen av möjliga nödsituationer på sitt eget territorium som kan komma att påverka andra medlemsstater eller tredjeländer, i syfte att underlätta organisationen av strålskyddet i dessa medlemsstater eller tredjeländer.		

Kravet är inte genomfört. Nuvarande beredskapszoner behöver ses över för att säkerställa kravuppfyllnad. Specifika kriterier behöver tas fram för övergången från radiologiska nödsituationer till befintliga exponeringssituationer. MSB tar fram nya föreskrifter.

Alt. reglera i FS med stöd av FSO. MSB har föreskriftsmandat

Täcks av FSO förutsatt att de av MSB föreslagna ändringarna förs in i 3 kap. 6 § FSO

SSM anser att kravet på beredskapsplaner bör regleras i FSO eller i föreskrifter meddelade av MSB med stöd av FSO

Specifika kriterier behöver tas fram för övergången från radiologiska nödsituationer till befintliga exponeringssituationer.

Under förutsättning att krav på beredskapsplanernas innehåll finns i lag, förordning eller föreskrift anser SSM att kraven tas om hand operativt genom MSB:s och länsstyrelsernas tillsyn över statlig resp. kommunal räddningstjänst.

Kravet bör regleras genom en ändring i FSO eller i föreskrifter meddelade av MSB med stöd av FSO

8 och 9 §§ förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

Kravet fanns tidigare i artikel 50.4 i rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996. Uppfylls genom EU:s och IAEA:s konventioner om tidig varning (9 § i SSM:s instruktion), Nordic manual samt avtal mellan länsstyrelsen i Hallands län och Danmark samt mellan länsstyrelsen i Uppsala län och Åland.

620	099.2	2. Varje medlemsstat ska om en nödsituation uppstår på dess territorium eller riskerar att få radiologiska följder på dess territorium omgäende upprätta förbindelser med alla andra medlemsstater och med tredjeländer som kan vara berörda eller som sannolikt kan påverkas i syfte att utbyta bedömningar av exponeringssituationen och samordna skyddsåtgärder och information till allmänheten genom system för informationsutbyte och samordning på bilateral eller internationell nivå, beroende på vad som är lämpligt. Denna samordningsverksamhet får inte förhindra eller försena eventuella nödvändiga åtgärder på nationell nivå.		
621	099.3	3. Varje medlemsstat ska omedelbart dela information och samarbeta med andra berörda medlemsstater, relevanta tredjeländer och berörda internationella organisationer i fråga om förlust, stöld eller upptäckt av slutna strålkällor med hög aktivitet, andra radioaktiva källor och annat radioaktivt material av betydelse samt när det gäller uppföljning eller utredningar i samband med detta, utan att relevanta sekretesskrav eller nationell lagstiftning åsidosätts.		
622	099.4	4. Varje medlemsstat ska i lämpliga fall samarbeta med andra medlemsstater och med tredjeländer under övergången från exponering i en nödsituation till en befintlig exponeringssituation.		
623	100.	Program för befintliga exponeringssituationer		
624	100.1	1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det vid tecken eller bevis på exponering som inte kan förbises ur strålskyddsynpunkt vidtas åtgärder för att identifiera och utvärdera befintliga exponeringssituationer, med beaktande av de typer av befintliga exponeringssituationer som finns förtecknade i bilaga XVII, samt för att fastställa motsvarande exponering i arbetet och av allmänheten.		
625	100.2	2. Medlemsstaterna får med beaktande av den allmänna principen om berättigande besluta att en befintlig exponeringssituation inte kräver att skydds- eller saneringsåtgärder övervägs.		

8 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

0

12 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

8 § förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

Kravet fanns tidigare i artikel 53 i rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996

12 f § 6 förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 f § 6 förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

Inget krav, utan en möjlighet att avstå från vidare hantering.

626	100.3	3. Befintliga exponeringssituationer som ur strålskydds synpunkt utgör en risk och för vilka juridiskt ansvar kan tilldelas ska omfattas av relevanta krav för planerade exponeringssituationer och följaktligen ska det krävas att sådana exponeringssituationer anmäls i enlighet med artikel 25.2.		
627	101.	Fastställande av strategier		
628	101.1	1. Medlemsstaterna ska sörja för att det fastställs strategier för att säkerställa att befintliga exponeringssituationer hanteras på ett lämpligt sätt som står i proportion till riskerna och till skyddsåtgärdernas effektivitet.		
629	101.2	2. Varje strategi ska innehålla		
630	101.2.a	a) de eftersträvade målen,		
631	101.2.b	b) lämpliga referensnivåer, med hänsyn till de referensnivåer som anges i bilaga I	2 kap. 13 §	
632	102.	Genomförande av strategier		
633	102.1	1. Medlemsstaterna ska tilldela ansvaret för genomförandet av strategierna för hantering av befintliga exponeringssituationer samt säkerställa lämplig samordning mellan relevanta parter som medverkar i genomförandet av saneringsåtgärderna och skyddsåtgärderna. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt sörja för att intressenter medverkar i beslut avseende utarbetandet och genomförandet av strategier för hantering av exponeringssituationer.		
634	102.2	2. Utformningen, omfattningen och varaktigheten ska optimeras för alla de skyddsåtgärder som tas i beaktande vid genomförandet av en strategi		
635	102.3	3. Fördelning av doser till följd av genomförandet av en strategi ska bedömas. Vidare insatser ska övervägas i syfte att optimera skyddet och minska exponering som fortfarande överstiger referensnivån.		
636	102.4	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de som ansvarar för genomförandet av strategin regelbundet		
637	102.4.a	a) utvärderar tillgängliga saneringsåtgärder och skyddsåtgärder för att uppnå målen samt planerade och genomförda åtgärders effektivitet,		
638	102.4.b	b) sprider information till befolkningsgrupper som utsätts för strålning om potentiella hälsorisker och om vilka medel de har tillgå för att minska sin exponering,		
639	102.4.c	c) tillhandahåller vägledning för hantering av exponering på individuell eller lokal nivå,		

12 f § 6 förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 f § 7 förordning (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 f § 7 förordning (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 f § 7 förordning (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

förordning (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

förordning (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

640	102.4.d	d) vad gäller verksamheter där naturligt förekommande radioaktivt material ingår och som inte hanteras som planerade exponeringssituationer, sprider information om lämpliga sätt att övervaka koncentrationer och exponering och för att vidta skyddsåtgärder.		
641	103.	Handlingsplan för radon		
642	103.1	1. Medlemsstaterna ska, med tillämpning av artikel 100.1, upprätta en nationell handlingsplan för hantering av de långsiktiga riskerna till följd av radonexponering i bostäder, offentliga byggnader och arbetsplatser, från radonkällor i såväl mark som byggnadsmaterial och vatten. Handlingsplanen ska utformas med beaktande av de punkter som anges i bilaga XVIII och ska uppdateras regelbundet.		
643	103.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas för att förhindra att radon tränger in i nya byggnader. Dessa åtgärder kan inbegripa särskilda krav i nationella byggregler.		
644	103.3	3. Medlemsstaterna ska kartlägga områden där radonhalten (som årsmedelvärde) i ett betydande antal byggnader förväntas överskrida den relevanta nationella referensnivån.		
645	104.	Inspektioner	9 kap. 1 §	10 kap 1 §
646	104.1	1. Medlemsstaterna ska upprätta ett eller flera inspektionssystem i syfte att kontrollera efterlevnaden av de bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och inleda övervakning och avhjäljande åtgärder när så krävs.	9 kap. 1, 3, 5, 6, 7, 11 och 12 §§	10 kap. 1 och 4 §§
647	104.2	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten inrättar ett inspektionsprogram, med beaktande av omfattningen och typen av den fara som förknippas med verksamheten, en allmän bedömning av strålskyddsfrågor inom verksamheten och läget vad gäller efterlevnaden av de bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.		
648	104.3	3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resultaten av varje inspektion registreras och överlämnas till det berörda företaget. Resultaten ska, om de rör en eller flera externa arbetstagare, även överlämnas till arbetsgivaren, om så är lämpligt.		
649	104.4	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att översikter över inspektionsprogrammen och de huvudsakliga resultaten av deras genomförande finns tillgängliga för allmänheten.		

förordningen (2008:452) med instruktion för Strålsäkerhetsmyndigheten

12 f § 8 förordning (2008:452) med instruktion för SSM

2 kap. 6 a §§ plan- och bygglagen (2010:900)

12 f § 8 förordning (2008:452) med instruktion för SSM, 2 kap. 6 a §§ plan- och bygglagen (2010:900)

8 § miljötillsynsförordningen (2011:13) ställer krav på att tillsynsmyndigheten för varje verksamhetsår ska upprätta en samlad tillsynsplan inom myndighetens verksamhetsområde

Även IAEA ställer krav på detta.

miljötillsynsförordningen (2011:13)

Även IAEA ställer krav på detta.

förvaltningslagen (1986:223)

2 kap. tryckfrihetsförordningen (allmän handling), offentlighets- och sekretesslagen (2009:4009)

650	104.5	5. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns mekanismer för att i tid kunna sprida skydds- och säkerhetsinformation beträffande viktiga lårdomar som dragits från inspektioner, rapporterade incidenter och olyckor samt relaterade slutsatser till relevanta parter, inklusive tillverkare och leverantörer av strålkällor och, i tillämpliga fall, internationella organisationer.		
651	105.	Efterlevnad		
652	105.0	Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndigheten har befogenhet att kräva att en enskild eller juridisk person vidtar åtgärder för att avhjälpa brister och förhindra att de uppkommer igen eller, i tillämpliga fall, återkalla tillstånd när resultaten av en inspektion eller en annan bedömning visar på att exponeringssituationen inte överensstämmer med de bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.	5 kap. 14 och 16 §§, 9 kap. 5, 6, 7, 11 och 12 §§	
653	106.	Införlivande		
654	106.1	1. Medlemsstaterna ska senast den 6 februari 2018 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.		
655	106.2	2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Medlemsstaterna ska själva avgöra hur denna hänvisning ska göras.		
656	106.3	3. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.		
657	107.	Upphävande		
658	107.0	Direktiven 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom och 2003/122/Euratom ska upphöra att gälla från och med den 6 februari 2018. Hänvisningar till de upphävda direktiven ska tolkas som hänvisningar till detta direktiv och läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga XIX.		
659	108.	Ikraftträdande		
660	108.0	Direktivet träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.		
661	109.	Adressater		

Funktionsfördraget (FEUF) art. 288 m.fl. och BSS-direktivet

Bestämmelserna i art. 106 kräver inga särskilda bestämmelser i svensk rätt.

Ingen åtgärd.

Hänvisning till direktivet tas i lagen om strålskydd och i SSMFS

662	109.0	Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.			
663	Bilaga I		2 kap. 8 - 9 §§ och 13 §		
664	Bilaga II				SSMFS om medicinska exponeringar
665	Bilaga III				SSMFS
666	Bilaga IV		5 kap. 1 §		SSMFS
667	Bilaga V		5 kap. 10 §		
668	Bilaga VI				
669	Bilaga VII	Kriterier för undantag och friklassning som avses i artiklarna 24, 26 och 30, med tillhörande tabeller.		Bilagorna 1, 2, 3 och 5,	Vissa frågor om byggnadsmaterial och NORM tas omhand i SSMFS
670	Bilaga VIII			Bilaga 6	5 kap. 1 §
	Bilaga IX				SSMFS
671	Bilaga X				
672	Bilaga XI				
673	Bilaga XII				
674	Bilaga XIII				SSMFS
675	Bilaga XIV				SSMFS
676	Bilaga XV				SSMFS
677	Bilaga XVI				SSMFS
678	Bilaga XVII				
679	Bilaga XVIII				

12 f § 1 förordning (2008:452) med instruktion för SSM

Dessa verksamheter nämns i motivtexten om avbildningar utan medicinsk syfte

Se punkt 3 c i bilaga VII om återvinning av restprodukter i byggnadsmaterial och särskilda spridningsvägar samt fotnoten om kaliumsalter i tabell B.

5 § förordning (2008:452) med instruktion för SSM

SSM uppfyller kravet med Svedos.

3 kap. 7 §, 11-16 §§ LSO samt 4 kap. 6-10 §§ LSO. Dessutom ändring i 3 kap. 6 § FSO för att ge MSB föreskriftsrätt för alla typer av anläggningar (dvs. inte begränsat till endast kärntekniska anläggningar).
4 kap. 17-20 §§ FSO

Ytterligare föreskrifter med stöd av FSO behöver tas fram av MSB för att genomföra alla krav i bilaga XI

Revidering av föreskriften SRVFS 2000:3 krävs för att genomföra alla krav i bilaga XII

4 kap. 8 § första stycket LSO samt 4 kap. 15-35 §§ FSO, förordning (2008:452) med instruktion för SSM

12 f § 8 förordning (2008:452) med instruktion för SSM